

631-780

023

99/2508

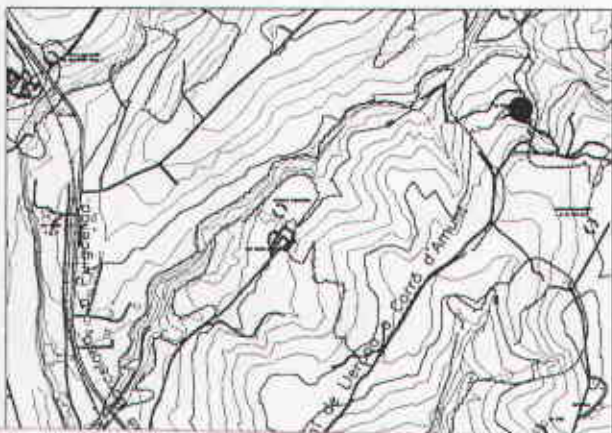
11-5-00

631

1

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

APROVAT DEFINITIVAMENT PER LA
 COMISSIÓ D'URBANISME DE BARCELONA
 EN SESSIÓ **26 GEN. 2000**
 I ACORDADA LA SEVA PUBLICACIÓ A
 EFECTES D'EXECUTIVITAT EN
 DATA **19 JUL. 2000**

LA SECRETÀRIA,

DENOMINACIÓ: **CA L'AIMERICH**
 ADREÇA: **Camí de Llerona a Corró d'Amunt. a 350 m.**

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE
 LES FRANQUESES DEL VALLÈS TEXT REFÓS MARÇ, 2000

LLERONA

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
 DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

DENOMINACIÓ:	Ca l'Aimerich
ADREÇA:	Camí de Llerona a Corró d'Amunt, a 350 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segles. XVII i XVIII. Reformes datades el 1657 i el 1735. Al rellotge de sol de la façana hi ha la data 1799. Reformes en el segle XX.
ÚS ORIGINAL:	Masia.
US ACTUAL:	Segona residència.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-8
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

VALLICROSA, 1990.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

APROVAT DEFINITIVAMENT PER LA
COMISSIÓ D'URBANISME DE BARCELONA
EN SESSIÓ **26 GEN. 2000**
I ACORDADA LA SEVA PUBLICACIÓ A
EFECTES D'EXECUTIVAT EN
DATA **19 JUL 2000**

LA SECRETÀRIA,

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Edifici aïllat, de planta rectangular, consta de planta baixa, pis i golfes desfigurats per una ampliació al costat nord desequilibrant la seva composició, cobert amb teula àrab a dues vessants. El portal d'entrada es de mig punt, de pedra adovellat amb escut a la clau a sobre hi ha una finestra d'arc conopial lobulada.

(VALLICROSA, 1990.)

"La primera referència que tenim és del 1308. (...) L'últim amo Alrani fou Francesc Alrani del Bosch, que vengué casa i terres a Josep Aymerich. El nou amo amplià la casa construint l'ala dreta que té entrada pel portal rectangular (segons explica la llinda)".

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Història de Barcelona

Vista general de la masia, façana sud. (Març, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Detall de la porta i finestra de la façana principal. (Març, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

Es tracta d'una residència agrícola aïllada, de planta sensiblement rectangular, distribuïda en planta al nivell del terreny, planta pis i golfes. Està coberta a dues aigües amb teula àrab, amb el carener perpendicular a la façana principal. Les pendents de la teulada son desiguals, i actualment aquesta asimetria es veu més acusada com a resultat de les modificacions que ha patit l'edificació al llarg del temps. Les conseqüències més manifestes dels enderroc i transformacions es troben a la façana orientada a migdia, on els forats presenten formes i solucions diferents i estan distribuïts de manera irregular, amb una aparença compositiva residual i poc reeixida. El desordre d'aquesta façana contrasta amb la façana de ponent, on els forats apareixen disposats d'una manera més proporcionada.

L'origen d'aquesta masia es remunta a mitjans del segle XV, quan era coneguda com Ca l'Alrani del Bosch, i el fet que la façana sud aparegui ornamentada amb un finestral d'arc conopial podria ajudar a confirmar aquesta data. En una fotografia relativament recent –però anterior a l'any 1985–, publicada a *VALLICROSA, 1990*, hom pot apreciar l'existència d'un cos edificat, adossat obliquament a la façana principal, i en el text que l'acompanya es fa referència a la construcció d'aquesta ala l'any 1735. Però en l'estat actual de l'edifici, la presència del finestral es veu molt devaluada pel conjunt de les alteracions que ha patit la façana on és present.

Per a situar en el temps la construcció més antiga sembla determinant la inscripció de la llinda de la porta citada a *CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985*: "Cecilia ISH Alrania me facebat / mars 1657" i "Arcis Vilaro ISH sal d'Alrani i Iosep filii suis me faciebant a 10 abril agni 1657". El canvi de propietat amb la qual, segons *Vallcrosa s'amplià la casa construint la desapareguda ala dreta*, es pot datar així mateix a partir d'una altre inscripció prou explícita: "Ave Maria syn pecado consebida / Ioseph Aimerich I Veguer me fecit die 2 de mars de 1735".

PROTECCIÓ:

Tipus III i Tipus IV.

Conservació amb reforma i ampliació condicionada, d'acord amb allò que s'especifica la Normativa.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Es mantindrà la construcció com una edificació aïllada, sense afegir-li altres cossos que puguin desfigurar el seu volum. Es conservarà el volum contenidor, permetent-se l'ampliació lateral seguint la mateixa pendent de la coberta. Una eventual ampliació s'hauria d'aprofitar per a recomposar el tamany i situació de les finestres superiors de la façana sud.

L'obertura de forats a qualsevol de les façanes, o la modificació dels forats existents s'haurà d'estudiar en relació amb la composició del conjunt de la façana, que no té perquè ser simètrica, però que sí ha d'oferir una imatge unitària.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Conservació del caràcter massís i ple de les façanes, mantenint la tipologia de les obertures. En l'acabat de façana es mantindrà la textura de les parts més antigues, l'arrebossat amb calç "planxat" o l'estucat a la calç.

Es aconsellable corregir la situació actual d'inacabat de les façanes principal i de llevant, que desmereixen l'edifici.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Qualificació del sol: Sol agrícola tipus I.

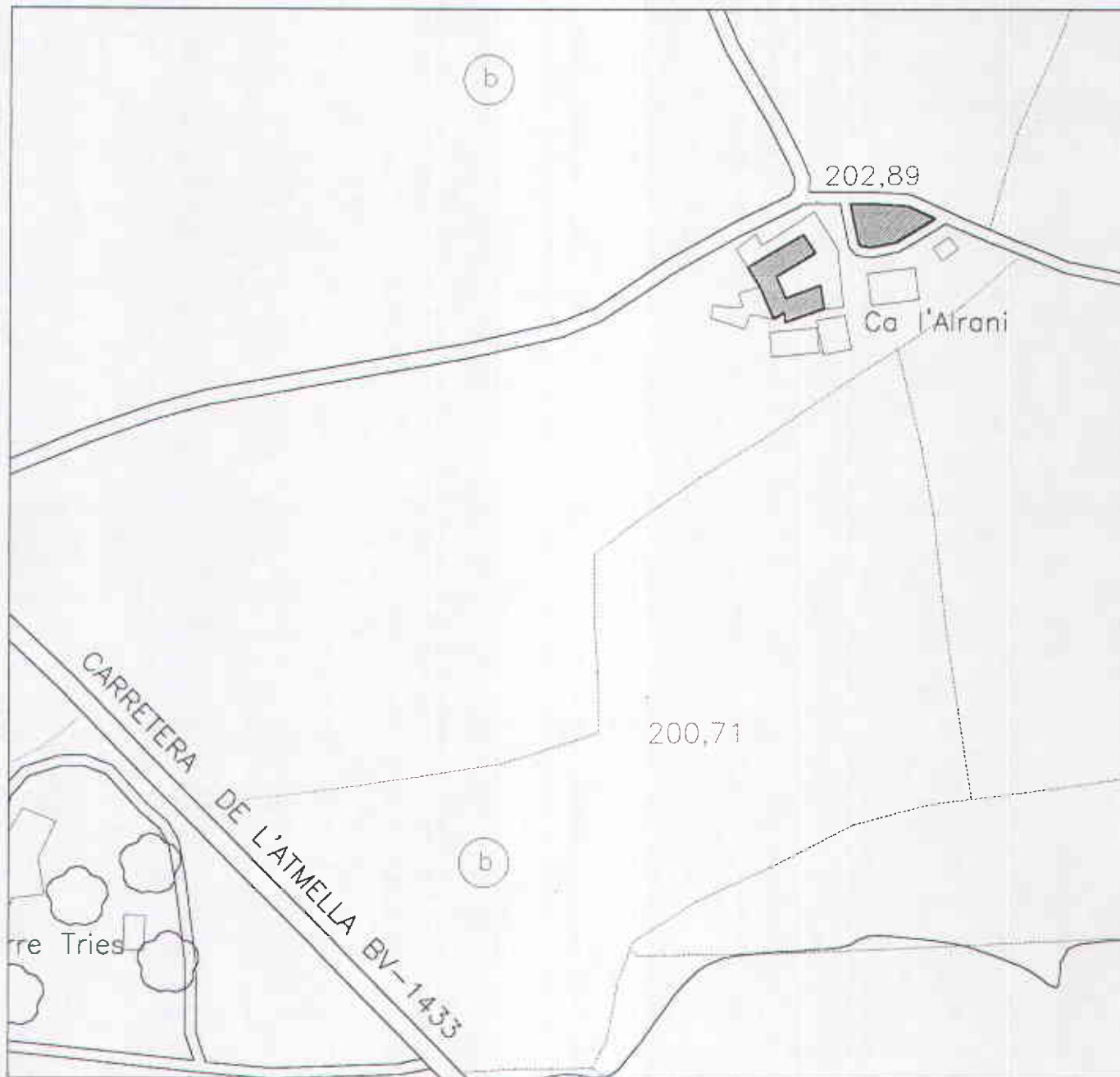
L'edifici està situat en un context rural, està envoltat de camps de conreu.

La qualificació urbanística no és incompatible amb la protecció que es proposa.

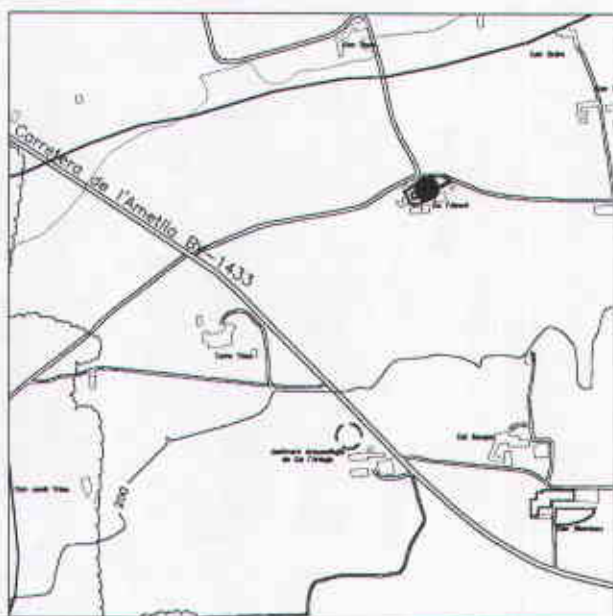

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/10000

DENOMINACIÓ: CA L'ALRANI
 ADREÇA: Ctra. de l'Ametlla, BV-1433
 a 300 m.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Ca l'Alrani
ADREÇA:	Desviació des de la carretera de l'Ametlla, BV-1433, a 300 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segle XVI.
ÚS ORIGINAL:	Masia.
US ACTUAL:	Masia.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.)

Fotografia a la pàgina 148.

(VALLICROSA, 1990.)

"La primera notícia és de l'any 1567 (...)".

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista parcial de la façana sud de la masia, des de l'interior del pati. (Març, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió de Patrimoni de Barcelona

Detall finestra de la façana principal. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

Es tracta d'un mas aïllat i tancat al voltant d'un pati o barri de reduïdes dimensions, al qual s'hi accedeix actualment a través d'un porxo cobert format per una de les ales edificades. La construcció principal que configura la cort es desenvolupa longitudinalment: Sota el cobert d'entrada s'obren les quadres, i al centre del pati s'ordena la façana principal, distribuïda en planta baixa, planta pis i golfes. Tipològicament es una construcció coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana, i en conseqüència assimilable al tipus 1 establert per Danès.

El conjunt d'aquest mas –en una època no massa llunyana en el temps- ha estat objecte d'ampliacions que han modificat la seva aparença externa, però sense treure-li l'aparença de construcció rural tradicional: En aquest sentit té un paper decisiu la presència de l'era que és situada a l'exterior del conjunt.

Però la part més interessant la constitueix el barri on la façana principal de la masia, malgrat evidenciar reformes en la façana principal, no presenta alteracions irreversibles. La seva composició està presidida per una portalada dovellada de mig punt, sobre la qual és situat un finestral conopial, que pel motiu que s'acaba d'exposar, -i malgrat la manca de documentació al respecte- hom pot suposar que conserva una organització formal original.

PROTECCIÓ:

Tipus III.

Es mantindrà la construcció com una edificació aïllada estant inclosa dins de la protecció i d'aquesta restricció edificatòria l'era que està situada a l'exterior del conjunt, que es mantindrà com espai obert, lliure de construccions que el puguin constrènyer.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Es mantindrà el caràcter de la construcció com una edificació aïllada i organitzada al voltant d'un barri, sense afegir-li altres cossos que puguin desfigurar el seu volum. En particular no es podran modificar les característiques dimensionals ni espacials d'aquest pati, on es conservarà la volumetria general, permetent-se ampliacions controlades que no alterin ni desmereixin les seves proporcions. Amb aquesta finalitat es seguiran com a referència les pendents de les cobertes de les construccions originals. Igual criteri es seguirà per a qualsevol possible actuació a les construccions situades a l'altre costat del barri, davant la seva façana principal: aquestes mantindran la permeabilitat visual envers l'espai extern i no podran introduir construccions distorsionants per la seva forma, la seva escala ni els materials constructius emprats.

Conservació del caràcter de la façana oberta al pati interior, mantenint la tipologia de les obertures. Qualsevol modificació dels forats existents a la façana principal haurà de ser molt limitada i controlada i prèviament s'hauran d'estudiar les seves conseqüències en relació amb la

composició del seu conjunt, que no té perquè ser simètrica però en cap cas admetrà que s'introdueixin relacions d'escala ni elements arquitectònics de proporcions alienes a les característiques originals. En l'acabat de façana es mantindrà la textura de les parts més antigues, l'arrebossat amb calç o l'estucat a la calç.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

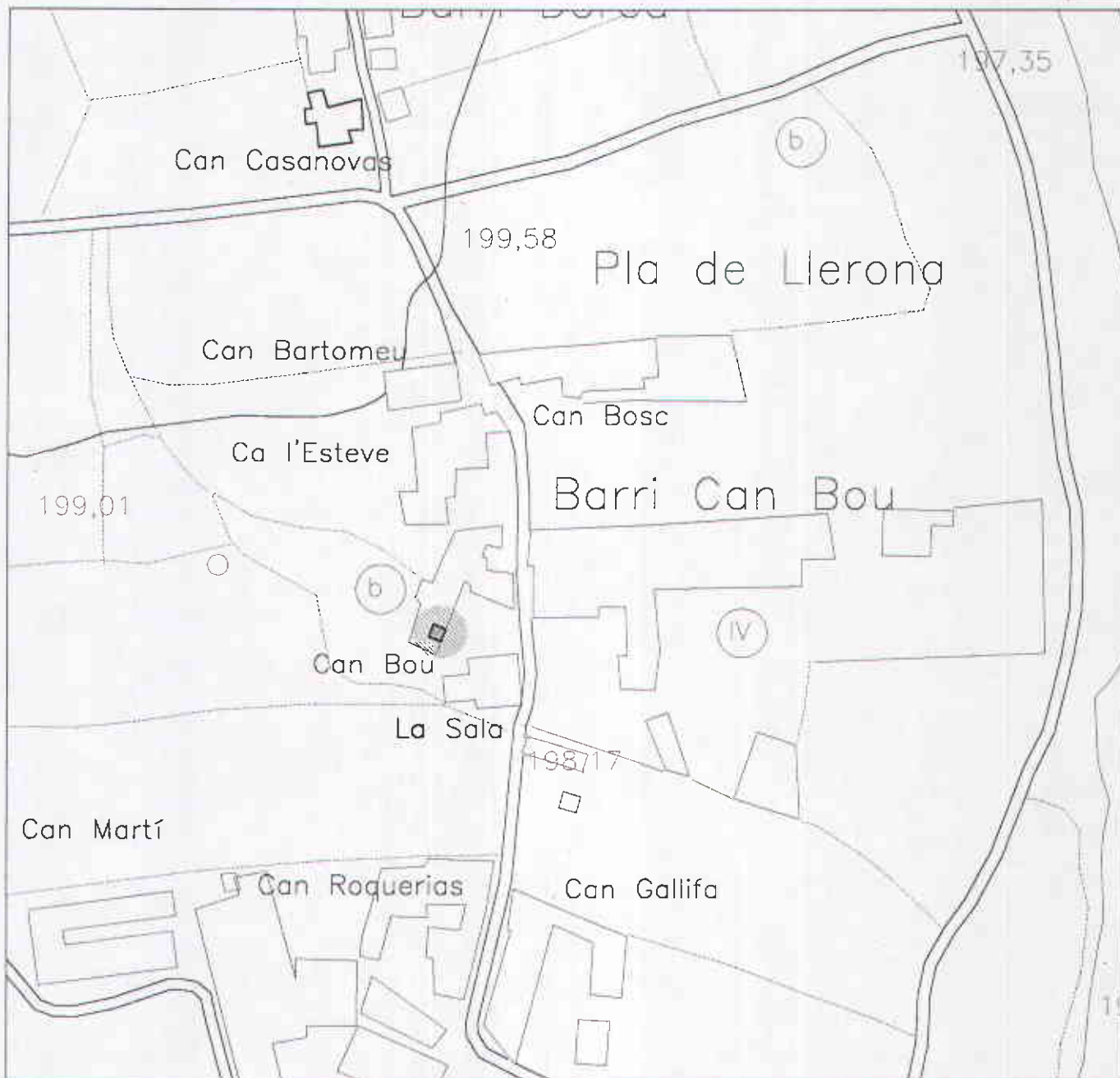
Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona).

La qualificació urbanística és compatible amb la protecció que es proposa

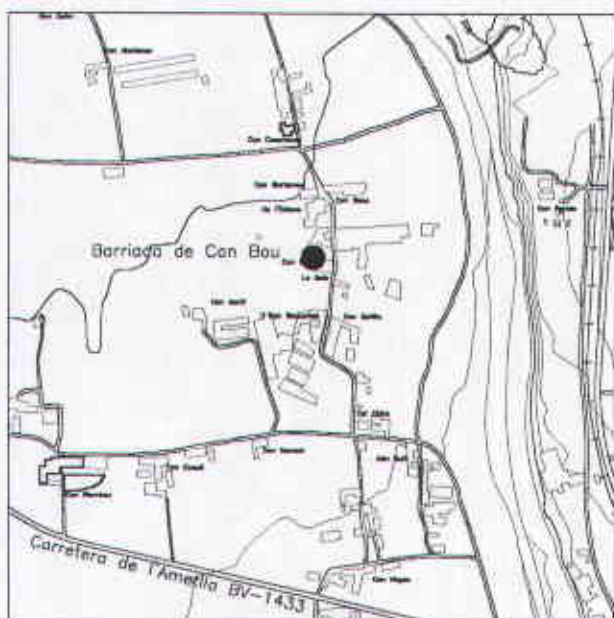

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/10000

DENOMINACIÓ: CAN BOU (Torre)

ADREÇA: Barriada de Can Bou
Ctra. de l'Ametlla, BV-1433.
a 450 m.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Bou (Torre) Antic Molí d'en Bou
ADREÇA:	Barri de Can Bou Desviació des de la carretera de l'Ametlla, BV-1433 a 450 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Referències al segle XVII.
ÚS ORIGINAL:	Molí i habitatge agrícola.
ÚS ACTUAL:	Habitatge agropecuari.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-17

BIBLIOGRAFIA:

BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Conjunt d'edificacions d'estructura complexa, de planta baixa i pis, coberta de teula àrab. Sobresurt una torre de planta quasi quadrada".

(VALLICROSA, 1990.)

"Ara encara tenen la penosa i absurda servitud del rec que passa per dessota la casa, de N a S. Els grans del poble recorden bé com després de la Guerra Civil encara molien cereals".

"El 1611 (...) era el molí d'en Jaume Bou, i abans d'en

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de la masia on es troba ubicada la torre de Can Bou. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

L'antic molí d'en Bou es presenta actualment com un nucli de construccions rurals de molt escàs valor tipològic ni arquitectònic.

Entre les edificacions encara hom pot observar la presència aïllada d'algun element genuí, com la porta del barri, però son de difícil recuperació i posada en valor ja que el conjunt està molt distorsionat per les successives reformes que s'han fet. Únicament la torre constitueix una preexistència arquitectònica notable, doncs actua com a fita visual i arquitectònica a la vegada que és testimoni del tipus del mas-torre al qual es fa referència a *BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996*. En la present situació es tracta d'una torre de planta pràcticament quadrada, constituïda per uns plans de façana de caràcter massís.

PROTECCIÓ:

Tipus III.

Protecció específica de la torre, amb possibilitats d'actuacions al seu entorn condicionades d'acord al que s'assenyala a la Normativa.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Qualsevol actuació tendirà a posar en valor la torre com element arquitectònic singular. Això condicionarà que les construccions que hi son adossades –i en particular l'ala situada a migdia– assolixin una volumetria i uns tractaments superficials que no desmereixin la torre, sinó que contràriament facin destacar les seves proporcions. En particular, no es podran practicar obertures a la torre ni es modificaran les dimensions de les existents..

Qualsevol actuació que afecti la torre o el seu entorn, tant si és de remodelació com restaurativa, s'haurà de fer sempre amb projecte i direcció d'un arquitecte competent.

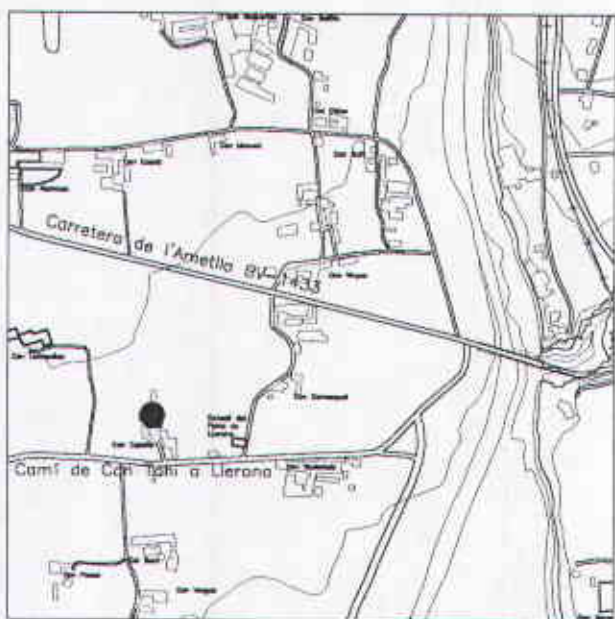
SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona).

La qualificació urbanística és compatible amb la protecció que s'estableix.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ: **CAN CAPELLA**
 ADREÇA: **Camí de Can Toni a Llerona**

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Capella.
ADREÇA:	Camí de Can Toni a Llerona. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	1800, (llinda de la porta)
ÚS ORIGINAL:	Habitatge rural i molí.
US ACTUAL:	Habitatge agropecuari.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-25.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Conjunt d'edificis entorn d'un pati obert, el cos principal és el central, de planta rectangular, consta de planta baixa i pis, coberta de teula àrab a dues vessants amb capcer a la façana principal, aquesta és plana coronada per una senzilla imbricació de teula. El portal d'entrada és de pedra amb arc rebaixat".

(VALLICROSA, 1990.)

"A can Capella encara es pot veure el que havia estat rec i bassa. Creiem que el nom antic de can Capella era mas Saverdera. Si més no, aquest mas era situat dins el terme de can Capella. (...) La primera referència del mas Capella és del 1441 (...). El segle XVI es diferenciaven el mas i el molí. Així, en el fogatge del 1516 figuren en Riera Moliner i en Capella".

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de la façana sud, des del pati d'accés a la masia. (Abril, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

Can Capella és situat en una zona rural de cases disseminades, rodejada de camps de conreu.

La construcció bàsica és mixta i està constituïda per dos cossos de planta baixa i pis units per un dels costats. L'edifici central té el carener perpendicular a la façana (tipus II, 2 de Danès), i l'ala situada a la seva dreta el té paral·lel (tipus I).

La finca ha estat objecte recentment d'una respectuosa restauració, amb la qual s'han destacat els dos cossos més antics sense entra en conflicte amb les ampliacions efectuades.

PROTECCIÓ:

Tipus III.

Conservació amb possibilitat d'efectuar reformes i ampliacions, condicionades d'acord al que s'assenyala a la Normativa.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació de l'envolvent.

Les intervencions que puguin afectar la imatge exterior estaran condicionades a que prèviament es realitzi un estudi global del conjunt i el seu entorn, analitzant la incidència per evitar distorsions o alteracions de l'escala i proporcions actuals, que s'hauran de mantenir.

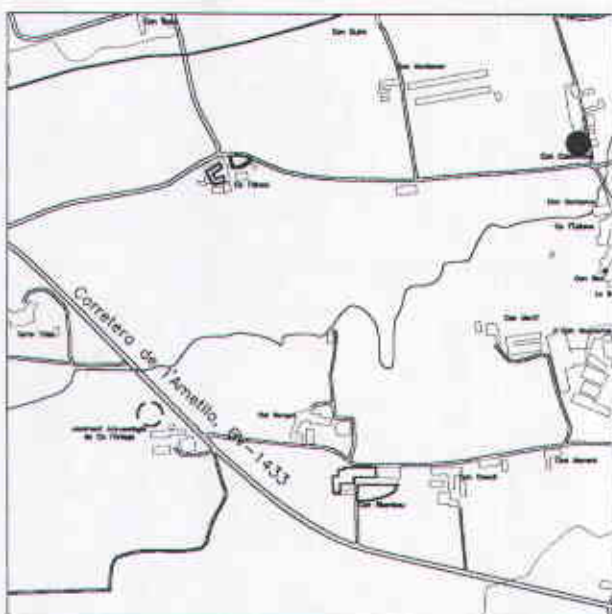
Conservació del caràcter massís i ple de les façanes, conservant la tipologia de les obertures.

En l'acabat de façanes es tendirà a la utilització de materials i tècniques tradicionals, evitant l'acabat amb pintures acríliques.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona).

La qualificació urbanística no planteja conflictes quant a la protecció que s'estableix.

DENOMINACIÓ: **CAN CASANOVES**
CAL NEN

ADREÇA: **Barriada Dorca.**
Ctra. de l'Ametlla, BV-1433.
a 800 m.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Casanoves. Cal Nen.
ADREÇA:	Barriada Dorca. Desviació des de la carretera de l'Ametlla, BV-1433 a 800 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segle XVI. Inscripció a la llinda del portal " Pere Casanoves IHS 1591 MIA". Inscripció a la llinda de la finestra "IHS 15 MIA".
ÚS ORIGINAL:	Habitatge rural.
ÚS ACTUAL:	Deshabitat.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-16

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Edificació composta de tres cossos, el principal de planta baixa, pis i golfa, la resta de planta baixa i pis, coberts amb teula àrab. En la façana de migdia el portal i la finestra de sobre són de pedra amb arc pla i inscripció.

(VALLICROSA, 1990.)

"«Pere Casanoves 1591» podem llegir al portal de migjorn de la casa. I a la finestra de la banda esquerra «Andreu Casanoves». Al portal principal, a migjorn, hi ha un blasó i una data: 1581. (...) Havia estat una casa forta i amb molt terreny cultivables".

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de l'habitatge. (Abril, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Història de Barcelona

VALORACIÓ:

Es una construcció de volumetria complexa, ja que està formada per l'articulació de tres cossos: El principal té planta baixa, planta pis i golfà i és l'element dominant, al qual es subordinen els altres dos cossos, aquests de planta i pis. El volum dominant es pot assimilar al tipus I de les masies clàssiques establert per Danès, i les seves pendents –a dues vessants i cobertes amb teula àrab– determinen les cobertes dels cossos articulats, configurant d'aquesta manera un conjunt edificat molt ben proporcionat.

Tot i que la seva situació actual en una cruïlla de camins asfaltats comporta una descontextualització relativa, els darreres de la finca mantenen encara un notable caràcter rural, que es veu reforçat per les restes de l'era al costat de l'esquerra.

Malgrat la situació de desús que pateix, i el risc de desaparició o enrunament que això podria representar, aquesta casa és una peça important pel grau d'autenticitat que conserva, i en conseqüència s'hauria d'assegurar la seva pervivència –i, òbviament la restitució d'un ús que fes possible la seva preservació i restauració com una bona mostra que es de les construccions que antigament configuraven la imatge rural de la plana.

PROTECCIÓ:

Tipus II.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació rigorosa de la volumetria original. La elaboració d'un estudi adequat farà possible establir aquelles parts que son originals i suprimir els cossos afegits a l'edifici principal.

L'edifici original es mantindrà com una construcció exempta, i s'atendrà a la conservació d'un espai lliure al seu voltant, incorporant l'era com element protegit.

Manteniment de les proporcions dels forats, sense afectar el caràcter dominant pla i massís de les façanes, i tractament de les superfícies amb materials i productes propis de la construcció tradicional. Queden prohibits els lliscats acabats amb pintures acríliques i és aconsellable tractar els murs exteriors amb arrebossats tenyits amb terres o bé amb estucs.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona).

Aquesta qualificació no implica incompatibilitat amb la qualificació que es proposa.

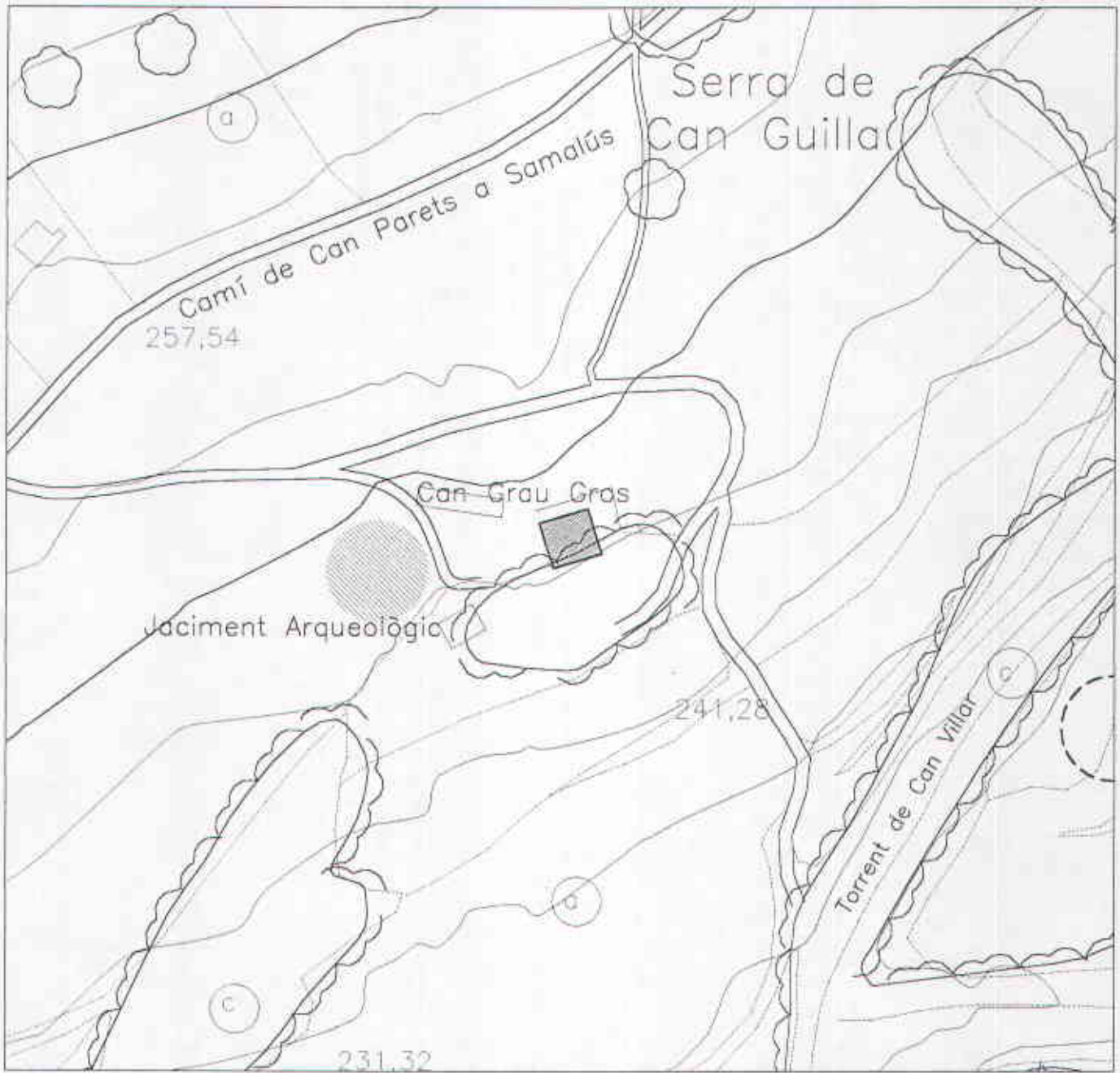
Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

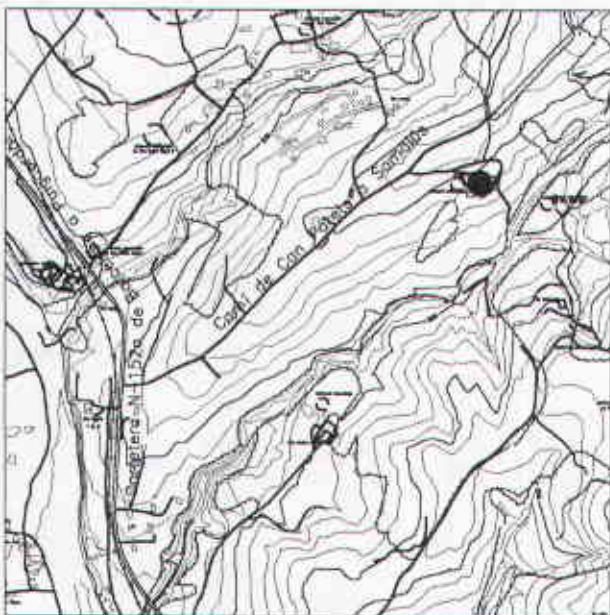
PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

1/2000

DENOMINACIÓ: CAN GRAU GROS

ADREÇA: Camí de Can Parets a Samalús
Ctra. N-152a de Barcelona a
Puigcerdà, Km. 34 a 1.15 Km.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Grau Gros i jaciment arqueològic a uns camps de conreu propers.
ADREÇA:	Camí de Can Parets a Samalús, Desviació des de la CN de Barcelona a Puigcerdà, P: Km. 34.0, a 115° m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	1930: es fa una reforma que determina la seva fesomia actual. Antoni Fisas i Planas.
ÚS ORIGINAL:	Habitatge.
ÚS ACTUAL:	Segona residència.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-10
- Inventari del Servei d'Arqueologia de la D. G. del Patrimoni Cultural. Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Edifici aïllat de planta rectangular, consta de planta baixa, pis i golfa, coberta de teula àrab a quatre vessants amb ràfec. Façanes planes, la principal de composició simètrica".

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de la façana principal de l'habitatge. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

VALORACIÓ:

L'edifici és situat en una zona rural rodejada de camps de conreu, prop del torrent de Can Villar, i en el seu entorn immediat hi ha un jardí amb cupresus. Es tracta d'una construcció de planta quadrada de planta baixa i dues plantes d'alçada, a la qual s'hi va afegir un cos baix de masoveria al costat de ponent a la reforma que es va fer l'any 1930.

Aquesta reforma és il·lustrativa d'un cert tipus d'actuació sobre el patrimoni, coherent amb el procés de transformació del territori on està ubicada: Es manté la contundència volumètrica de l'edifici –assimilable al tipus III, 9 de la classificació de Danès-, però es transforma la configuració de les façanes mitjançant obertures que són més properes de l'arquitectura urbana o de les construccions residencials de l'època, que de l'aspecte més massís de les masies tradicionals.

En la proximitat de l'edificació existeix un jaciment arqueològic en uns camps de conreu en els quals s'ha trobat ceràmica de tradició hallstàtica. Al final s'annexa la fitxa de l'inventari arqueològic.

PROTECCIÓ:

Tipus II i Tipus IV.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació del volum contenidor. El seu entorn immediat s'haurà de deixar lliure, mantenint l'edifici com una construcció exempta.

Conservació de l'ordenació simètrica de les obertures de la façana principal, sense introduir elements volumètrics que puguin alterar la seva configuració plana.

Acabat dels revestiments amb materials, tècniques i colors tradicionals.

Quant al jaciment arqueològic en particular, s'estarà a allò que s'estableix a la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català, i al Decret 231/1991, de 2 d'octubre, sobre les intervencions a les zones inventariades com a jaciments arqueològics.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus I. Compatible amb la protecció proposada.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

- VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels.* Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /El jaciment va ser descobert per Emili Ramon i el seu fill, Miquel Ramon, i localitzat per Josep Estrada Garriga.

UBICACIÓ DEL MATERIAL: / /Museu de Granollers.

AUTOR DE LA FITXA....: Jordi Pardo

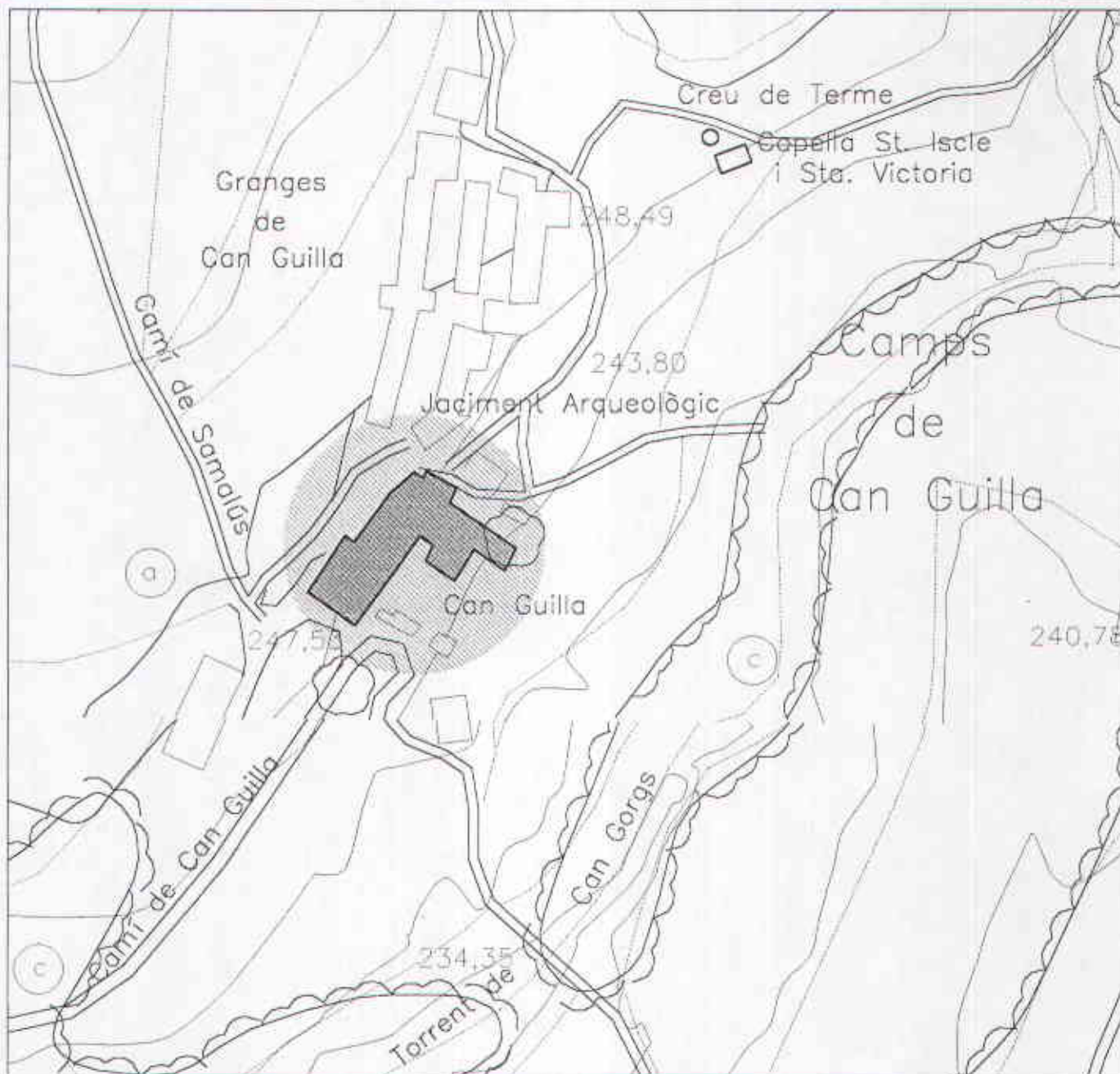
DATA DE LA FITXA.....: 198406

AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila

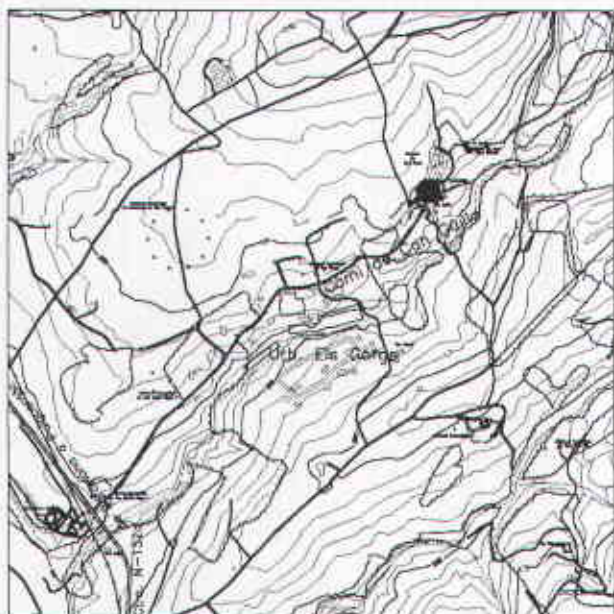
DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/20000

DENOMINACIÓ: CAN GUILLA
 ADREÇA: Camí de Can Guilla
 Camí de Samalús
 Ctra. N-152 de Barcelona a
 Puigcerdà, Km. 34.2, a 1.5 Km.

Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Guilla i jaciment arqueològic del seu entorn.
ADREÇA:	Camí de Can Guilla. Desviació des de la C.N. de Barcelona a Puigcerdà, P: Km. 34.2, a 1500 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segles XVI-XVIII
ÚS ORIGINAL:	Habitatge agropecuari.
ÚS ACTUAL:	Residència agroturística.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-11
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- Inventari del Servei d'Arqueologia de la D. G. del Patrimoni Cultural. Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CAMPS, 1976.

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

GALLARDO, 1938.

GEC, 1980.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Edifici aïllat d'estructura complexa. Enfront de la façana hi ha un gran pati tancat. El cos principal té planta baixa, pis, golfa i coberta composta. La façana principal és de composició simètrica amb capcer de perfil sinuós i esgrafiats de traça barroca. El portal d'entrada és de mig punt, de pedra i

Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

664

adovellat amb escut a la clau. Sobre el dental del balcó hi ha un escut heràldic. En l'interior de la planta baixa es troben uns grans arcs adovellats lleugerament apuntats”.

(VALLICROSA, 1990.)

“Vil·les romanes a Llerona./ Vil·les d'època imperial: (...) Can Guilla: paviments, ceràmica i forn a la margenada del torrent”.

“El primer Guilla que trobem documentalment és de l'any 1275 (...). El darrer que coneixem és un *Domingo Guilla*, el 1717. El mas Guilla, després, va passar per diversos amos...”.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista del conjunt de la casa pairal. (Març, 1999)

Vista de la façana principal, (Abril, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

Detall dels esgrafiats de la façana principal. (Abril, 1999)

Vista de l'interior de la planta baixa de l'habitatge, amb una de les xemeneies. (Abril, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

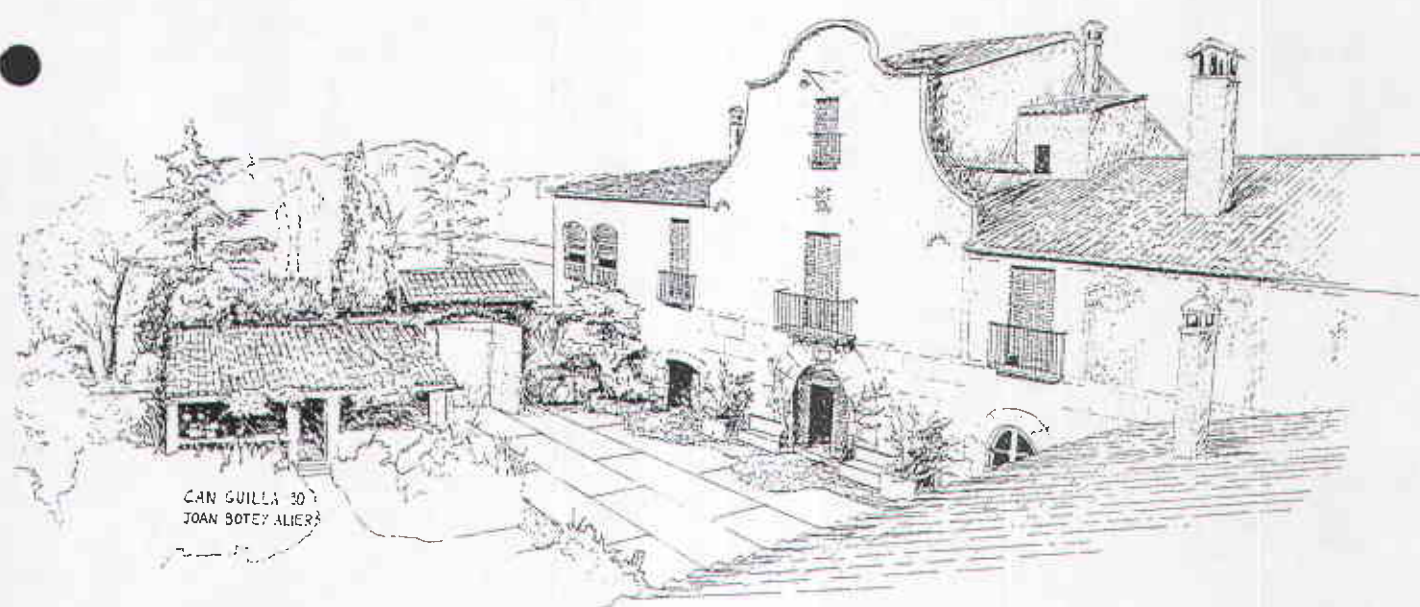

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

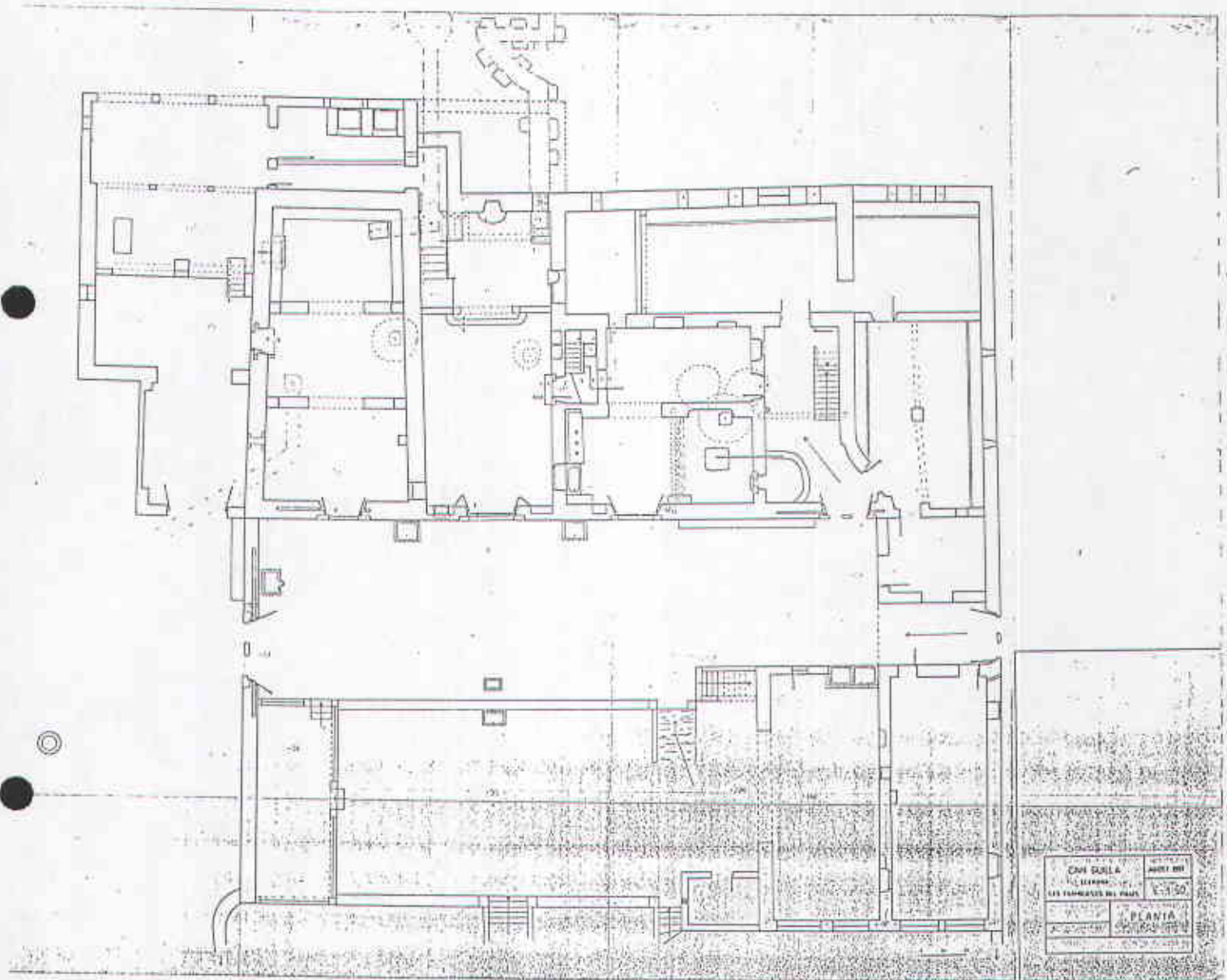
667

Junta de Urbanisme
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Dibuix del conjunt de l'habitatge. (Realitzat per Joan Botey i Alier, 1990)

Plànol de la Planta baixa de Can Guilla realitzat l'agost de 1991. (Cedit per la família Alièr).

Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

VALORACIÓ:

Edifici d'estructura molt complexa, precedit exteriorment per l'era, passada la qual s'accedeix a un pati tancat de forma allargada. La façana principal d'aquest pati és plana i està orientada a llevant. Està presidida per un cos central de planta baixa, planta pis i golfà, i perllongant aquesta a ambdós costats hi ha sengles ales de planta baixa i un pis d'alçada, organitzant en conjunt una ample façana plana i rectilínia de composició pràcticament simètrica.

Els dos cossos lateral son més baixos i estan coberts amb el carener paral·lel al pla de la façana, igualment que el cos central. La major alçada del cos central –que acollia la residència del propietari- fa que sobresurti respecte dels dos cossos laterals –antigament destinat a masoveria el de la dreta-, i ho fa mitjançant un capcer mixtilini, que darrera les formes sinuoses amaga el perfil constructiu de la construcció.

Aquesta solució –de traça barroca- es completa amb una decoració a base d'esgrafiats del mateix estil, que ocupa tota la superfície del pla comú de la façana. El portal de l'entrada principal és de mig punt, de pedra i dovellat amb escut a la clau, i a la llinda de pedra del balcó superior hom troba un escut heràldic.

Genèricament es podria considerar que aquest conjunt és una hibridació dels tipus I i II de la classificació de les masies clàssiques proposada per Danés, però la situació es prou atípica com per que es pugui establir com a hipòtesi que l'estructura podria reflectir un llarg procés de transformacions, el qual origen es podria remuntar a una possible construcció d'origen romà. Consideració que es veuria afavorida per la constatació certa de restes arqueològics romans en l'entorn immediat.

En qualsevol cas, i al marge d'aquesta hipòtesi, el Servei d'Arqueologia de la Generalitat inclou l'entorn immediat de Can Guilla en l'Inventari Arqueològic, doncs s'han documentat restes d'*opus testaceum* a l'era i fragments de *sigillata*, *campaniana*, ceràmica comuna i *tegulae* en els camps veïns.

S'ha de destacar l'interès dels interiors de la finca, en particular els grans arcs dovellats i lleugerament apuntats existents a la planta baixa, o el gran foc a terra de l'antiga masoveria.

Al final s'annexa la fitxa de l'Inventari Arqueològic.

PROTECCIÓ:

Tipus II i Tipus IV.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació de l'envolvent, no permetent-se addicions ni ampliacions del conjunt.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Conservació de la morfologia actual de les façanes, dels esgrafiats i de l'ordenació simètrica de les obertures en la façana principal, que no podran ser modificades en les seves dimensions.

Es mantindran les proporcions del pati, tant dimensionals com volumètriques, i la transparència visual des de la façana principal vers l'exterior.

Quant al jaciment arqueològic en particular, s'estarà a allò que s'estableix a la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català, i al Decret 231/1991, de 2 d'octubre, sobre les intervencions a les zones inventariades com a jaciments arqueològics.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus I.

La qualificació urbanística és compatible amb els nivells de protecció que s'estableixen per aquesta finca.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

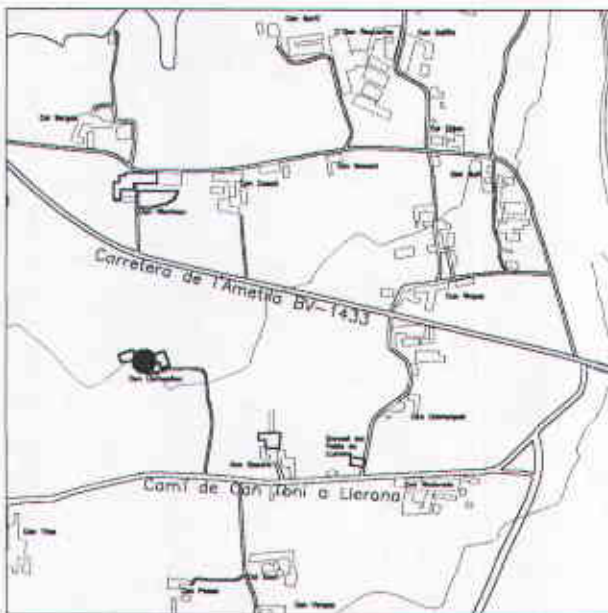
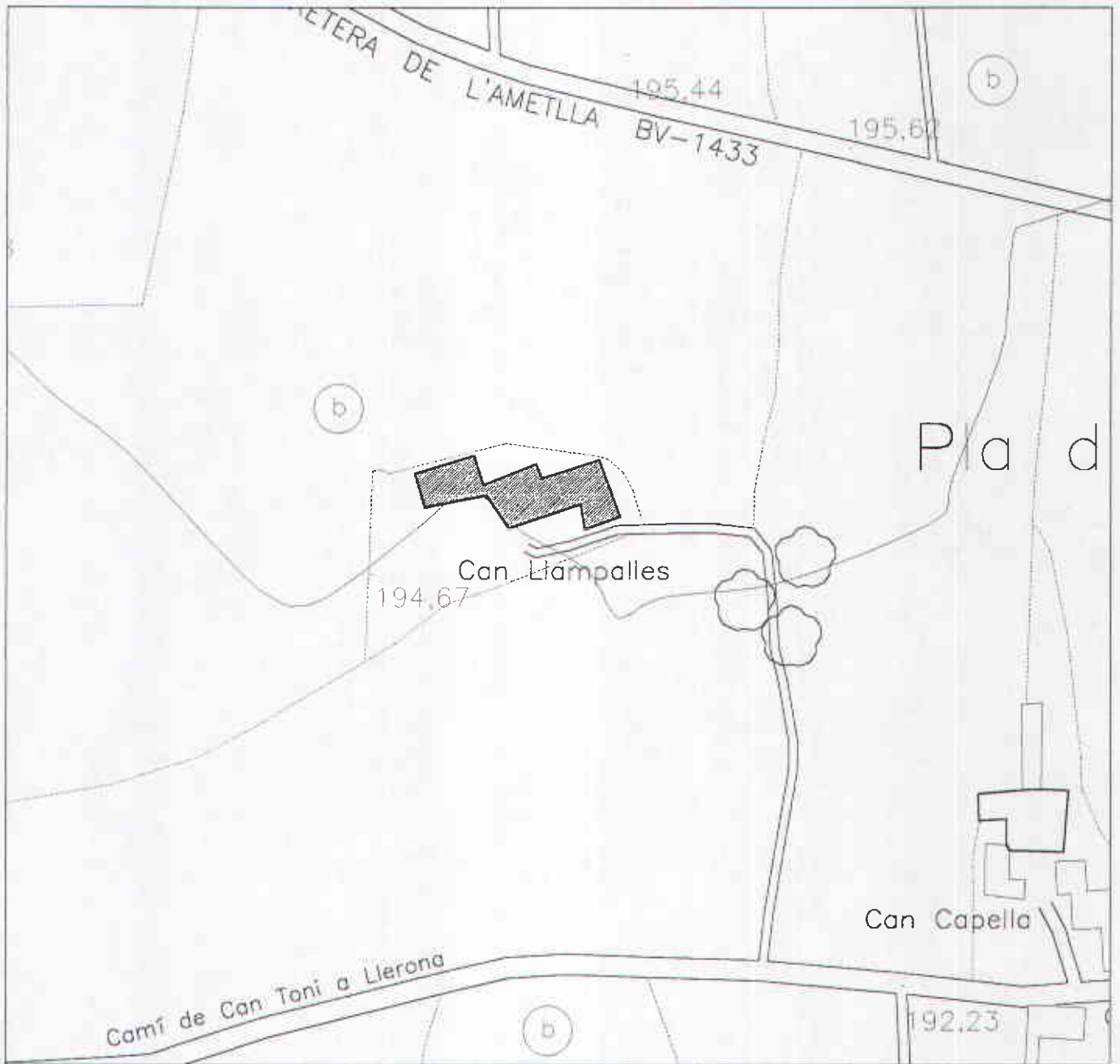
INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CAN GUILLA
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG422130
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 247
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /C.M.E. Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Lloc d'habitació amb estructures conservades vil·la
 Lloc d'enterrament Inhumació
 CRONOLOGIA.....: -218 /476
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Dolent
 CONTEXT.....: Explotació agropecuària
 Entorn immediat de la masia de can Guilla, situada al nord-est de la urbanització Els Gorgs.
 DESCRIPCIÓ.....: L'accés al jaciment s'efectua des de la carretera de la Garriga a Granollers. Passat el túnel del ferrocarril, cal prendre el primer trencant a l'esquerra o camí de Can Gorgs, que acondueix a la urbanització del mateix nom. Sortint de la urbanització per aquest mateix camí principal, cal seguir el camí de Can Guilla, el qual acondueix directament a la masia del mateix nom. El jaciment se situa en l'entorn immediat de la masia. S'han documentat restes d'"opus testaceum" a l'era i fragments de "sigillata", campaniana, ceràmica comuna i "tegulae" en els camps. Les restes dels camps es van identificar amb una possible necròpolis, però no es van constatar els esquelets. Actualment es constaten restes disperses de ceràmica romana en els camps de l'entorn de la masia.
 RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular
 BIBLIOGRAFIA.....: - VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels.* Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).
 NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /Jaciment descobert pel pagès que llaurava els camps. La notícia va ser facilitada per E. Ramon i Mossèn J. Vallicrosa.
 AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila
 DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ: CAN LLAMPALLES

ADREÇA: Camí de Can Toni a Llerona

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Llampalles.
ADREÇA:	Camí de Can Toni al Pla de Llerona, a 200 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	1661 (?) Segons S.P.A, 1986
ÚS ORIGINAL:	Habitatge agropecuari.
ÚS ACTUAL:	Habitatge agropecuari.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-26
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.)

Referenciada a p. 145.

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

“Edifici aïllat de planta rectangular amb tres crugies, coberta de tipus basilical, amb dos cossos afegits lateralment. El portal d'entrada és d'arc de mig punt, de pedra i adovellat. Façana plana de composició simètrica coronada per una imbricació de teula”.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de la masia, façana sud. (Març, 1999)

Vista general de la façana nord, part posterior. (Abril, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

Situada en un medi rural de cases disseminades i rodejada de camps de conreu, la primera imatge que ofereix aquesta masia remet a l'aspecte característic del tipus II, 3 de la classificació de Danès, però en realitat està molt desfigurada per l'afegit de diverses construccions en diferents èpoques. Així, formant part del pla de la façana principal, a la dreta hi ha un cos adossat cobert a dues vessants amb el carener perpendicular al del mas, mentre que l'ala de l'extrem oposat està perllongada amb una ampliació que segueix la mateixa pendent de la teulada.

La construcció central té planta baixa i un pis a les crugies laterals, sobresortint la crugia central mitjançant una golfa amb la qual es configura la coberta de tipus basilical. Per la part del darrera, la part superior del cos afegit al costat dret es macla amb les teulades de la casa, i al nivell del terreny es perllonga amb una altre edificació de només una planta destinada a quadres. També a la part posterior, ampliant l'edifici principal es troba adossada un altre cos edificat cobert a dues aigües de diferent alçada.

En conjunt, tot i que les successives ampliacions i annexions que ha patit l'edifici original han distorsionat la seva puresa tipològica, la situació es ben característica del procés de transformacions i creixement de les construccions rurals d'aquesta plana, amb resultats més o menys reeixits segons les circumstàncies.

PROTECCIÓ:

Tipus III.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació de l'envolvent del cos principal, admetent-se que es pugui ampliar per la part de llevant seguint la mateixa pendent de coberta i mantenint el pla de façana principal, amb l'objecte de reconduir la seva imatge externa.

Conservació de l'ordenació simètrica de les obertures de la façana principal i del caràcter massís i pla de totes les façanes, mantenint la tipologia i proporcions de les obertures.

Utilització de tècniques i materials tradicionals per a l'acabat dels murs exteriors.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II.(Pla de Llerona).

Aquesta qualificació és compatible amb la protecció i criteris d'actuació que es proposen.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

1/2000

1/20000

DENOMINACIÓ: **CAN MARGENS**
 ADREÇA: **Camí de Can Margens**

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Margens.
ADREÇA:	Camí de Can Margens. Desviació des de la carretera de l'Ametlla, BV-1433, P: Km. 3 a 1000 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segle. XVI (1587) Capella: segle XVIII
ÚS ORIGINAL:	Habitatge agropecuari.
ÚS ACTUAL:	Segona residència.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-27.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

GALLARDO, 1938.

VALLICROSA, 1990.

GEC, 1980. Vol 9 pàg. 232.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Conjunt d'edificis d'estructura complexa al voltant d'un gran pati tancat. El cos principal és de planta baixa, pis i golfa, coberta a dues vessants, porta amb arc de mig punt adovellat amb un escut a la clau i finestres gòtiques amb arc el·líptic. A ambdós costats de la façana hi ha adossats dos cossos limitats en la planta baixa per arcs el·líptics; la planta pis del que està situat a ponent està limitada per una galeria d'arcs el·líptics. De la façana de llevant surt una escala que accedeix a l'altre edifici d'estructura igual que l'anterior i del que cal destacar una interessant galeria oberta a llevant i amb arcs de mig punt".

(VALLICROSA, 1990.)

Referència fotogràfica a la pàgina 86.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de la façana sud, d'accés l'habitatge. (Març, 1999)

Vista de la façana principal de la capella. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

Vista parcial de les façanes del pati. (Març, 1999)

Vista parcial de les façanes del pati. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

Detall de la finestra de la façana principal del pati. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

VALORACIÓ:

És situada a una zona rural, sobre un marge –fet geogràfic que segons *Vallicrosa, 1990* por estar en l'origen del nom de la propietat-, en una elevació del terreny dominant el pla de Llerona, voltada de camps de conreu.”

Conjunt d'edificis d'estructura complexa al voltant d'un gran pati regular tancat per quatre cossos d'edificació. El cos principal és de planta baixa, pis i golfa, i està rematat per una coberta a dues vessants de diferent llargada, amb el carener perpendicular a la façana. S'hi accedeix per un portal d'arc de mig punt adovellat que a la clau ostenta un escut i sobre d'aquest, i en el mateix, eix té superposat un finestral tancat per un arc carpanell molt rebaixat, ornamentat amb traceries lobulades penjants. A banda i banda del finestral hi han dues finestres més, així mateix decorades superiorment amb traceries.

Perpendicularment amb aquesta façana, a ambdós costats hi ha adossats sengles cossos de planta baixa i pis oberts interiorment al pati mitjançant amples arcs rebaixats, més amples el del costat llevant que els de la façana orientada a ponent, i aquests últims rematats superiorment per una galeria així mateix formada per arcades. L'entrada al pati des de l'exterior es produeix a través d'una quarta ala, que és la que completa el tancament d'aquest espai, sobre la qual és adossada una escala exterior que puja a la primera planta.

La masia posseeix una capella externa de planta rectangular i reduïdes dimensions, superiorment coberta amb voltes per arista separades per un arc faixó que exteriorment està tancada amb una teulada de dues vessants, amb el capcer rematat per una sinuosa forma barroquitzant.

PROTECCIÓ:

Pati central i les façanes que el defineixen Tipus I.

Conjunt d'edificacions: Tipus II. Conservació amb reforma condicionada, d'acord al que s'assenyala a la Normativa.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació de l'envolvent de les edificacions que configuren el conjunt no permetent-se addicions ni ampliacions del mateix.

A efectes de possibles intervencions, l'àmbit del pati central i les façanes que el defineixen s'assimilen a una protecció del tipus I.

Conservació de la configuració massissa i plana del conjunt de les façanes, mantenint la tipologia de les obertures.

Qualsevol actuació que s'hagi de fer en aquest edifici, tant si és de remodelació com restaurativa, s'haurà de fer sempre amb projecte i direcció d'un arquitecte competent.

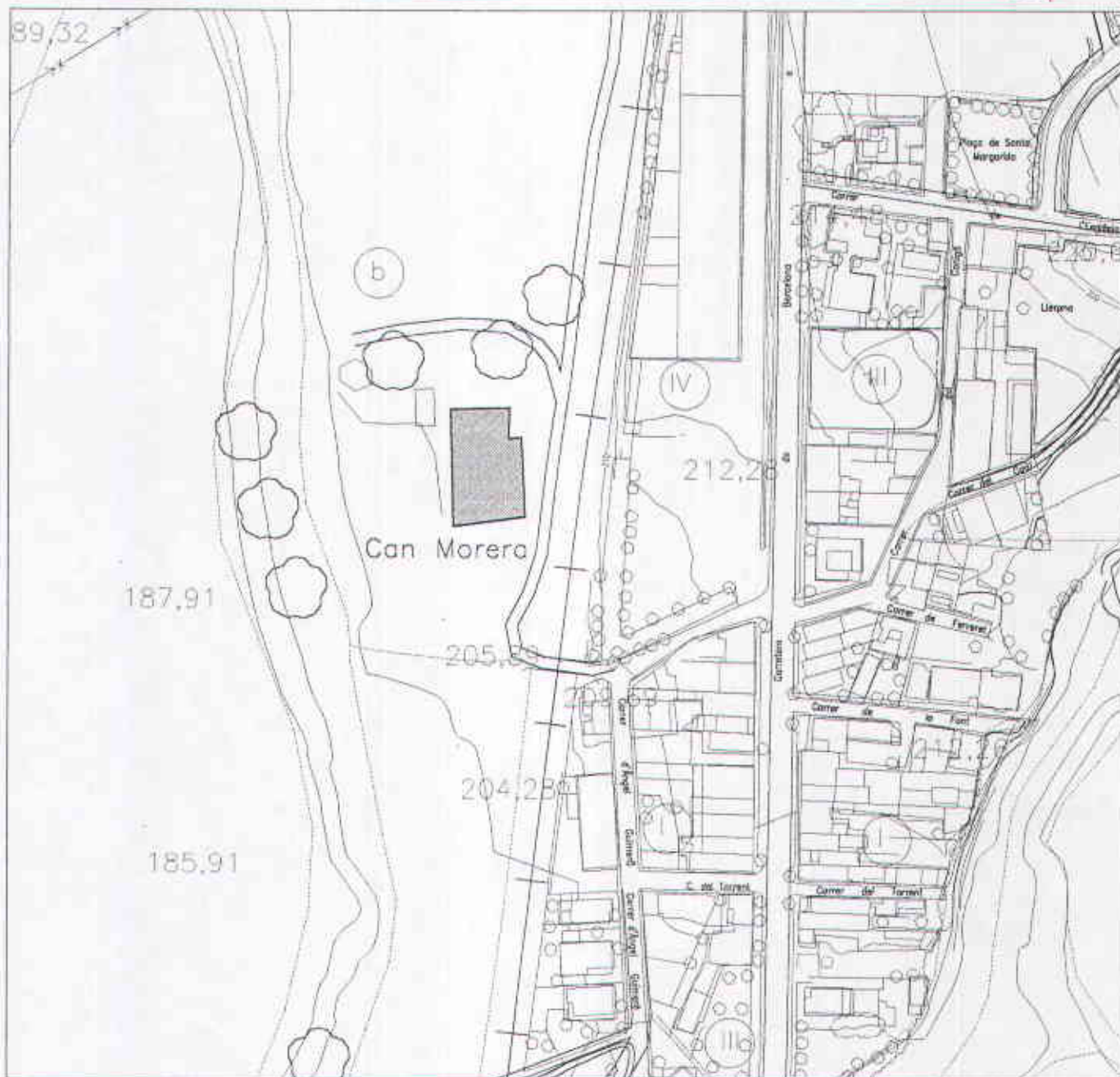
SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona): Compatible amb la protecció que es proposa.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

DENOMINACIÓ: **CAN MORERA**
 ADREÇA: **Ctra. N-152a de Barcelona a Puigcerdà, Km. 32,8 a 100 m.**

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/10000

DENOMINACIÓ:	Can Morera.
ADREÇA:	Desviació des de la CN de Barcelona a Puigcerdà, P: Km. 32.8, a 100 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segles XVI-XVII 1869: Reforma (inscripció 1881) elements modernistes.
ÚS ORIGINAL:	Masia.
US ACTUAL:	Residència de temporada.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-4.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Edifici aïllat, a ponent hi ha un pati tancat per un conjunt d'edificis complementaris, a les cantonades sobresurten torres de guaita de planta quadrada coronades per merlets de perfil sinuós, l'edifici principal està cobert amb dues vessants, el capcer es coronat per una línia sinuosa.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de la façana est (lateral) de la masia, paral·lela a la via ferroviària. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

Vista parcial de la façana sud, d'accés a la masia. (Abril, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

VALORACIÓ:

Complex aïllat d'edificacions que ofereix l'aspecte d'un mas fortificat degut a la presència de les torres, i al fet de protegir-se de l'exterior mitjançant un mur elevat que configura un barri tancat.

El conjunt està organitzat al voltant d'una masia restaurada a finals del segle passat a la qual contrasta la sobrietat de la seva volumetria i de la disposició dels forats, amb l'ornamentació del capcer mitjançant la utilització de formes sinuoses d'evocació modernista.

Hi ha constància d'una reforma realitzada l'any 1869, i hom pot suposar que aquestes obres no finalitzaren fins a l'any 1881, doncs aquesta és la data que apareix inscrita. Molt probablement l'aparença actual d'aquest mas es degui a aquesta intervenció, i que en desenvolupar aquesta s'introduïssin elements arquitectònics romànticistes o de lliure interpretació, en els acabats o en la configuració d'alguns dels cossos que hi son presents.

Malgrat estar voltada de camps de conreu, per la seva situació molt propera al nucli antic de Llerona i al costat de la línia fèrria constitueix una fita visual i arquitectònica del Pla de Llerona.

PROTECCIÓ:

Tipus II.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació de l'envolvent no permetent-se addicions i ampliacions del conjunt.

Manteniment dels forats i les seves dimensions.

Utilització de materials i recursos tècnics tradicionals en els acabats.

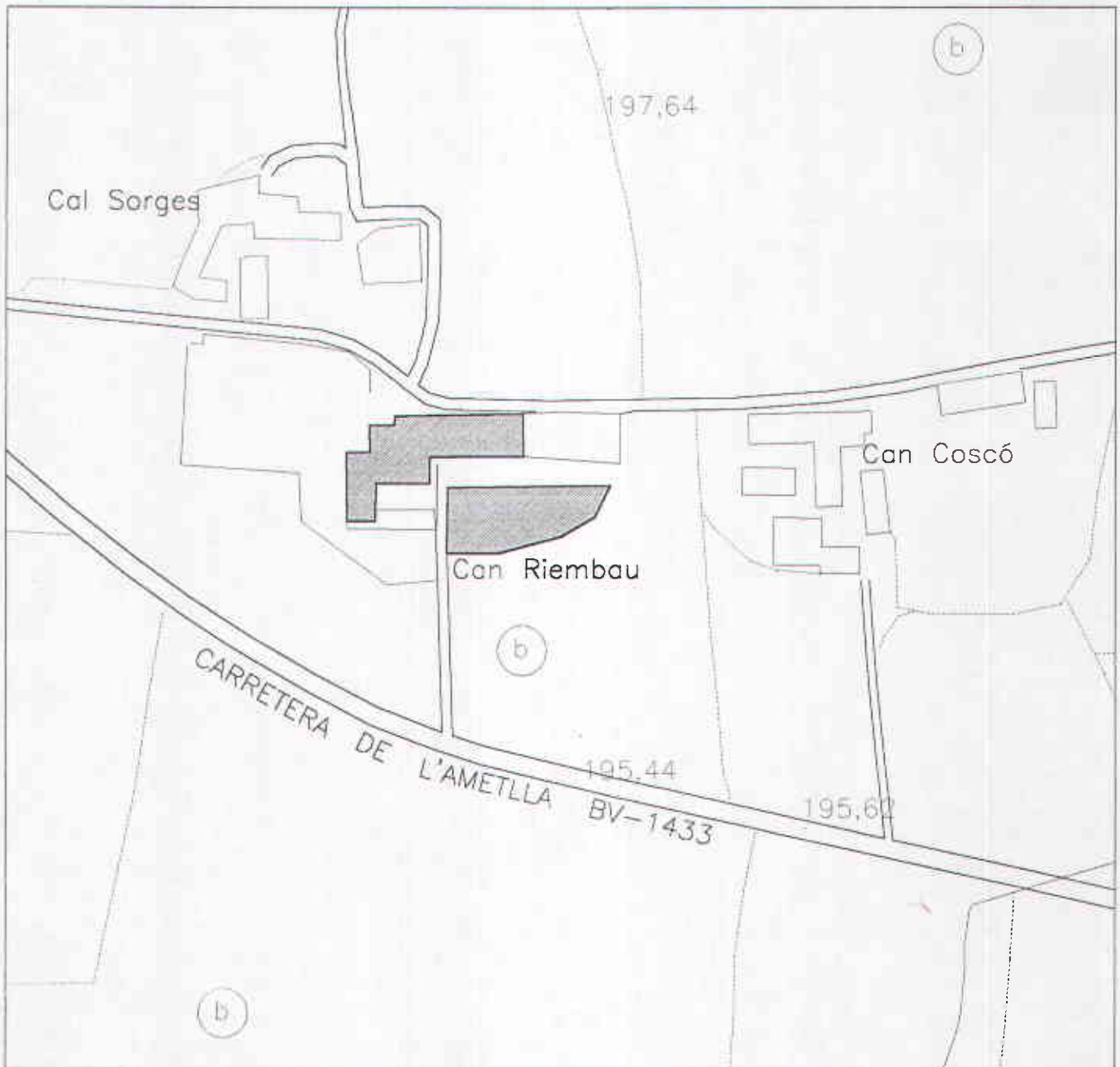
SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona).

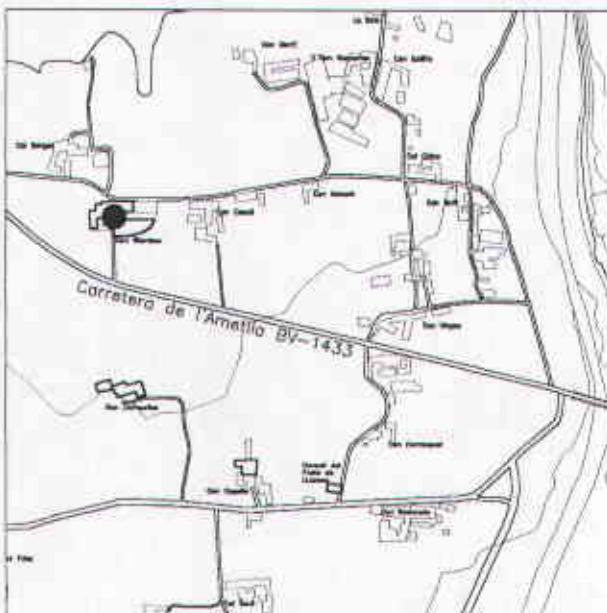
La protecció no és incompatible amb la protecció que es proposa.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/10000

DENOMINACIÓ: **CAN RIEMBAU**

ADREÇA: **Ctra. de l'Ametlla, BV-1433**

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Riembau.
ADREÇA:	Ctra. de l'Ametlla, BV-1433 Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segle XVI. Capella del segle XVIII. Reforma: 1948 (SPA, 1986).
ÚS ORIGINAL:	Masia.
ÚS ACTUAL:	Segona residència.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-22.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

GALLARDO, 1938.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Conjunt d'edificis amb estructura complexa. El cos principal és de planta rectangular amb planta baixa, pis i golfà, coberta a dues vessants. En la façana principal hi ha quatre finestres gòtiques amb guarda pols. En la última planta hi ha una arqueria. El portal d'entrada és d'arc de mig punt, de pedra i adovellat".

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

691

(VALLICROSA, 1990.)

"Vil.les romanes a Llerona/ Vil.les d'època imperial/ (...) Can Riembau".

"(...) en el fogatge de 1470 consta aquest nom (del mas Riembau). (...) Ens consta que el 1769 (xx) n"ra masover"

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista parcial de la façana sud de l'accés secundari a la masia. (Març, 1999)

Vista general del conjunt de la masia. (Març, 1999)

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista parcial de la façana sud de l'habitatge principal i l'accés a la capella. (Març, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

Complex edificat constituït per diversos cossos articulats. El nucli original s'ha de situar a una antiga construcció rural procedent del segle XVI, que al llarg del temps ha estat objecte de successives ampliacions i annexions. L'última d'aquestes reformes va tenir lloc pocs anys després de la Guerra Civil, i va comportar una actuació intensiva amb la qual es varen construir alguns elements nous que van redefinir formalment el conjunt. Una d'aquestes construccions és la pèrgola amb referències formals noucentistes, que tanca l'entorn immediat de la masia –entesa com a residència senyorívola-, deixant a l'exterior la masoveria, l'era i les zones dedicades a l'explotació agropecuària.

L'edifici principal és assimilable al tipus I de la classificació de Danès i està completament restaurat, com a la resta de les construccions. Aquest consta de planta baixa, pis i golfa, amb coberta a dues vessants. A la planta inferior de la façana principal es troba un portal de mig punt, de pedra i dovellat, flanquejat per sengles forats remodelats; el primer pis presenta quatre finestres gòtiques amb guardapols; i la planta superior obre una solana formada per arcuacions.

Adossat lateralment a l'edifici principal, hi ha la capella familiar, tancant un dels costats del pati format amb la pèrgola.

PROTECCIÓ:

Tipus II.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació de l'envolvent. No es permetran addicions ni ampliacions del cos principal ni alteracions dels cossos annexos.

Conservació del caràcter massís i pla de les façanes, mantenint la tipologia de les obertures.

En l'acabat de façanes es mantindran les textures actuals.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona).

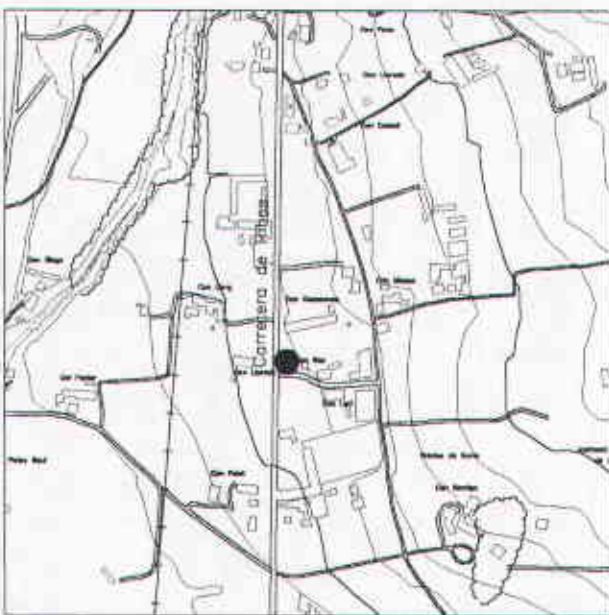
La protecció és compatible amb la qualificació que es proposa.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/1000

1/10000

DENOMINACIÓ: CAN ROS
 ADREÇA: Ctra. de Ribes, 71
 C. de la Fàbrica

Institució de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1976

DENOMINACIÓ:	Can Ros.
ADREÇA:	Ctra. de Ribes, 71, cantonada amb el C. de la Fàbrica. Llerona
CRONOLOGIA I AUTOR:	Primer terç del s. XX.
ÚS ORIGINAL:	Habitatge.
ÚS ACTUAL:	Habitatge.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-1

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Edifici aïllat de planta rectangular, la façana de ponent alineada a la carretera, consta de planta baixa i pis, coberta de teula àrab a quatre vessants amb un important ràfec, al costat de llevant hi ha un cos de planta baixa i pis cobert a dues vessants. En la façana de migdia hi ha un porxo que protegeix l'entrada. Les façanes estan estucades i acabades amb una cornisa que inclou la ventilació de la coberta".

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general de l'habitatge, donat front a la carretera de Ribes. (Març,1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

678

VALORACIÓ:

Edifici aïllat de planta rectangular situat en una zona d'habitació dispersa en procés de transformació a causa de la seva proximitat al nucli de Llerona. Te la façana de ponent alineada amb la carretera, consta de planta baixa i pis i la seva coberta és de teula àrab a quatre vessants amb un important ràfec. L'accés es produeix a través d'un pati anterior, que està definit per l'edifici principal i per un altre cos més baix, de planta baixa i pis cobert a dues vessants, que té adossat per la part de llevant. L'entrada està orientada a migdia i és remarcada per un porxo que la protegeix. Les façanes estan estucades i coronades amb una cornisa que inclou la ventilació de la coberta.

PROTECCIÓ:

Tipus II.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació estricta.

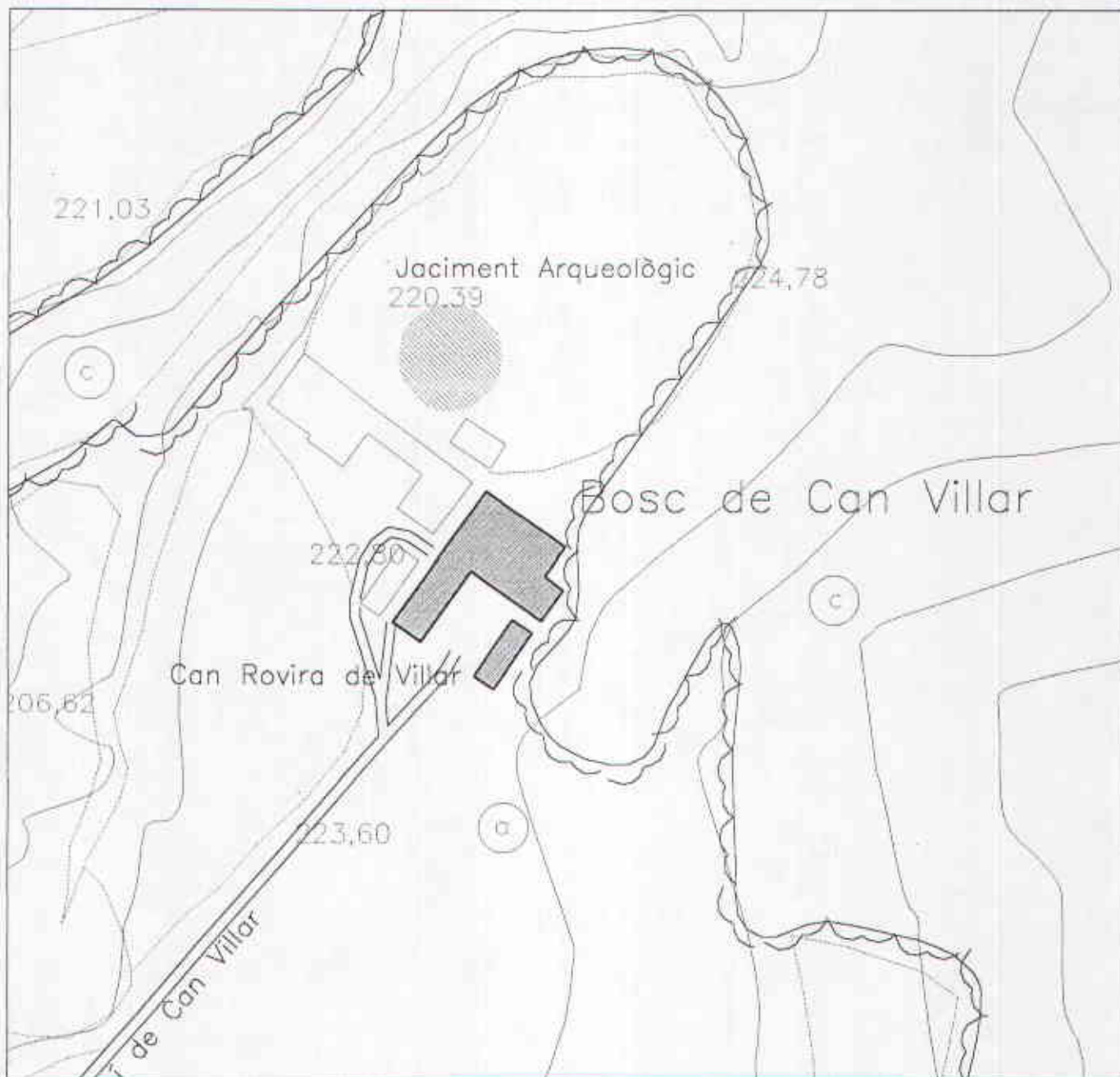
SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II. (Pla de Llerona).

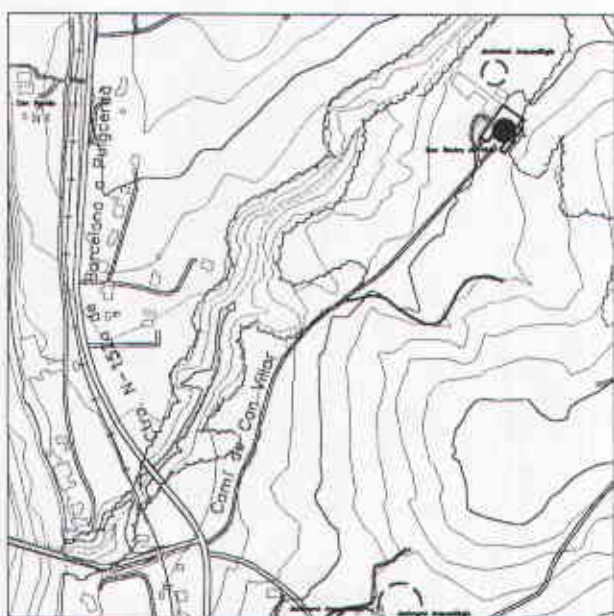
Qualificació compatible amb la protecció proposada.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/10000

DENOMINACIÓ: CAN ROVIRA DE VILLAR
 ADREÇA: Camí de Can Villar
 Ctra. N-152a de Barcelona a
 Puigcerdà, Km. 33.5 a 650 m.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Rovira de Villar i jaciment arqueològic del seu entorn.
ADREÇA:	Camí de Can Villar. Desviació des de la CN de Barcelona a Puigcerdà, P: Km. 33.5, a 650 m. Llerona
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segle XVIII
ÚS ORIGINAL:	Masia.
ÚS ACTUAL:	Masia i explotació agropecuària.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-6.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- Inventari del Servei d'Arqueologia de la D. G. del Patrimoni Cultural. Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

VALLICROSA, 1990.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"Conjunt d'edificis al voltant d'un gran pati tancat. L'edifici principal és de planta baixa, pis i golfa, coberta a dues vessants. Façana de composició simètrica desplaçada a la dreta amb un cos amb pas obert en planta baixa, connectada a un cos de planta rectangular de baixos i pis, enfront hi ha una capella amb dos porxos ambdós costats. En la façana principal queden molt desdibuixats uns esgrafiats de traç barroc".

(VALLICROSA, 1990.)

"L'heretat dels Rovira i Vilar era un conjunt de cases que han anat desapareixent, i que hem de situar entre can Rovira i ca l'Aimeric."

"A la finca dels Rovira hi ha tres antics forns de ceràmica: un de quadrat, vora el xargall, i dos de rodons, l'un vora la creueta i l'altre en el camí més meridional (...)"

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista frontal de la façana sud de la masia. (Març, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Còrrs Públics
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

Al voltant d'un gran pati tancat, diverses construccions configuren el conjunt de Can Rovira de Vilar. La construcció principal la constitueix el mas, que consta de planta baixa, pis i golfa, amb la coberta a dues vessants d'ales desiguals amb el carener perpendicular a la façana. Malgrat això, podem suposar una façana de composició originalment simètrica desplaçada amb l'allargament pel costat de ponent amb un cos amb pas obert al nivell del terreny. Aquest està articulat ortogonalment amb un cos de planta rectangular de baixos i pis, enfront del qual, determinant el pati hi ha una capella amb porxos a ambdós costats.

La façana principal està decorada amb uns esgrafiats de traç barroc, que actualment es troben molt desdibuixats.

Està situada en una zona rural, rodejada de camps de conreu i un important bosc d'alzines al costat de llevant. En el seu entorn es troben construccions annexes."

El Servei d'Arqueologia de la Generalitat té inventariat un jaciment a Can Rovira del Villar, del qual s'annexa la fitxa al final, en base a les restes de ceràmica que s'han localitzat.

PROTECCIÓ:

Tipus II i Tipus IV.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació del volum contenidor envoltent.

Conservació de l'ordenació simètrica de les obertures de la façana principal.

Conservació del caràcter massís i pla de les façanes, mantenint la tipologia de les obertures.

L'acabat de façanes respectarà i mantindrà la textura actual.

S'haurien de recuperar els esgrafiats mitjançant la tècnica i els productes tradicionals, evitant en qualsevol cas recórrer a preteses restauracions mitjançant l'aplicació de pintura.

Quant al jaciment arqueològic en particular, s'estarà a allò que s'estableix a la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català, i al Decret 231/1991, de 2 d'octubre, sobre les intervencions a les zones inventariades com a jaciments arqueològics.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus I, voltat de zona forestal en masses extenses.

És compatible amb les qualificacions que es proposen.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CAN ROVIRA DE VILLAR
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: 2 18' 14" /41 39' 30"
 COORDENADES UTM.....: 31TDG420120
 ALTITUD/PROFUNDITAT..: 220
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Varis desconegut
 CRONOLOGIA.....: -200 /-50
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Dolent
 CONTEXT.....: Explotació agropecuària
 Conjunt de dues cases de pagès situades a la serra miocènica que baixa de Samalús i continua cap a Santa Maria de Llerona. Entorn de la masia de can Villar.

DESCRIPCIÓ.....: En aquesta casa de Llerona, J. Estrada localitzà terrissa iberoromana, ceràmica comuna ibèrica, "tegulae" i algun fragment de "dolia" en alguns dels murs de tanca i de la casa. Pels voltants es localitzen fragments superficials de terrissa, sobretot ibèrica a torn. No hi apareix cap estructura. L'accés al jaciment s'efectua des de la carretera N-152 de Barcelona a Puigcerdà. Després de passar el nucli urbà de Llerona, cal prendre, a la dreta, un camí denominat de can Villar, que aconduïx a la masia de can Rovira de Villar. Actualment no es constaten restes superficials.

RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular
 BIBLIOGRAFIA.....: - ESTRADA, José; VILLARONGA, Leandro. *La Lauro monetal y el hallazgo de Cánoves (Barcelona)*. Barcelona: I.P.A., 1967. (Monografías XXVIII). Separata de la revista "Ampurias".
 - ESTRADA GARRIGA, José. *Vías y poblamiento romanos en el territorio del Área Metropolitana de Barcelona*. Barcelona: Comisión de Urbanismo 65, 1969, p. 41.
 - VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /Documentat per J. Estrada Garriga, el qual hi recollí els materials.

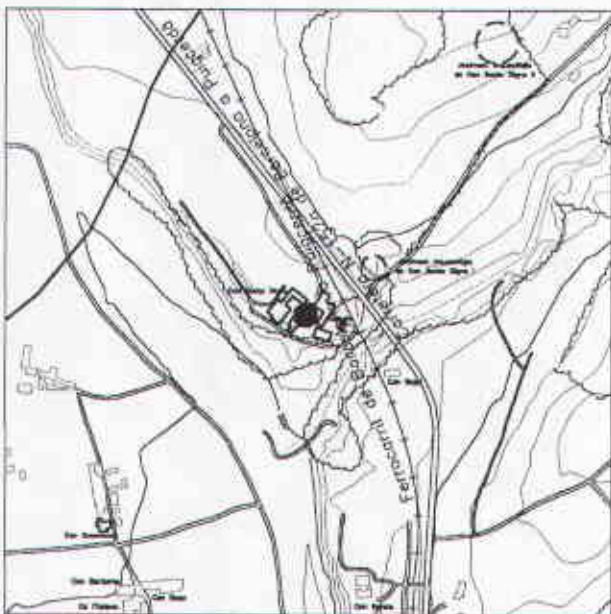
Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

AUTOR DE LA FITXA....: Jordi Pardo
DATA DE LA FITXA.....: 198312
AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila
DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/10000

DENOMINACIÓ: CAN SANTA DIGNA
 CAPELLA SANTA DIGNA
 ADREÇA: Ctra. N-152a de Barcelona a
 Puigcerda, Km. 34.5

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Can Santa Digna.
ADREÇA:	CN de Barcelona a Puigcerdà, Km. 34.5. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	1635: Nova edificació construïda per Joan Salomó. Restauració realitzada la dècada dels anys 90. Capella: Documentada el segle XII. 1587: es dona permís per enrunar la capella i fer-la nova.
ÚS ORIGINAL:	Habitatge i capella.
ÚS ACTUAL:	Hosteleria i capella.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-14 / LL-15.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

GALLARDO, 1938.

VALLICROSA, 1990.

GEC, 1980. Vol. 13, pàg. 161.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

“Edifici aïllat de planta rectangular, consta de planta baixa i dues plantes, coberta a quatre vessants, rodejat per un pati tancat”.

“Capella de planta rectangular amb absis. Porta d'entrada amb arc de mig punt de pedra adovellat, a sobre hi ha un ull de bou, la façana queda coronada per un campanar d'espadanya. Coberta de teula àrab a dues vessants acabada amb una senzilla imbricació”.

(VALLICROSA, 1990.)

“Vil·les romanes a Llerona./ Vil·les d'època imperial./ (...) Santa Digna I, molt a propo de la casa actual, on hi havia l'antic mas Pellicer, que el 1571 ja era derruït: paviments, parets, ceràmica i forn a la marginada del torrent, sota el transformador”.

“Segons la *Gran Geografia Comarcal de Catalunya*, can Santa Digna és del segle XII. El nom, però, no apareix escrit fins l'any 1466 (...)”.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista parcial de la façana principal de l'habitatge. (Març, 1999)

Vista general dels volums de l'habitatge. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

Vista de la façana d'accés a la capella. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

VALORACIÓ:

Complex situat en zona rural i molt a prop de la línia fèrria, constituït per una agrupació d'edificacions restaurades recentment per dedicar-les a activitats d'hosteleria, i una capella que forma part del conjunt.

El principal edifici és de planta rectangular, consta de planta baixa i dues plantes superiors i té una coberta formada a quatre vessants. L'aspecte ordenat que ofereix el conjunt amb els forats de l'edifici dominant rigorosament ordenats, i la presència de nombroses arqueries tant en aquest com a les edificacions annexes que defineixen el pati fa pensar raonablement en una reforma intensiva que podria haver tingut lloc la dècada dels anys cinquanta, fruit de la qual seria l'aspecte noucentista que traspua.

La capella és de planta rectangular amb absis, els seus orígens es remunten al segle XII, però va ser refeta el segle XVII i recentment ha estat objecte d'una restauració. La façana és formalment molt simple, plana i rematada per un campanar d'espadanya situat axialment, que no amaga la coberta de teula àrab de dues vessants que la tanca superiorment acabada amb una senzilla imbricació. No té més elements compositius que la porta d'entrada amb forma d'arc de mig punt – format amb pedra adovellada- i un ull de bou situat sobre d'aquesta.

PROTECCIÓ:

Capella: Tipus I.

Habitatge: Tipus II.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació de l'envolvent.

Conservació del caràcter massís i pla de les façanes.

Quant als acabats superficials exteriors es mantindran les textures tradicionals de la zona, i el mateix criteri es seguirà per a les aplicacions cromàtiques.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

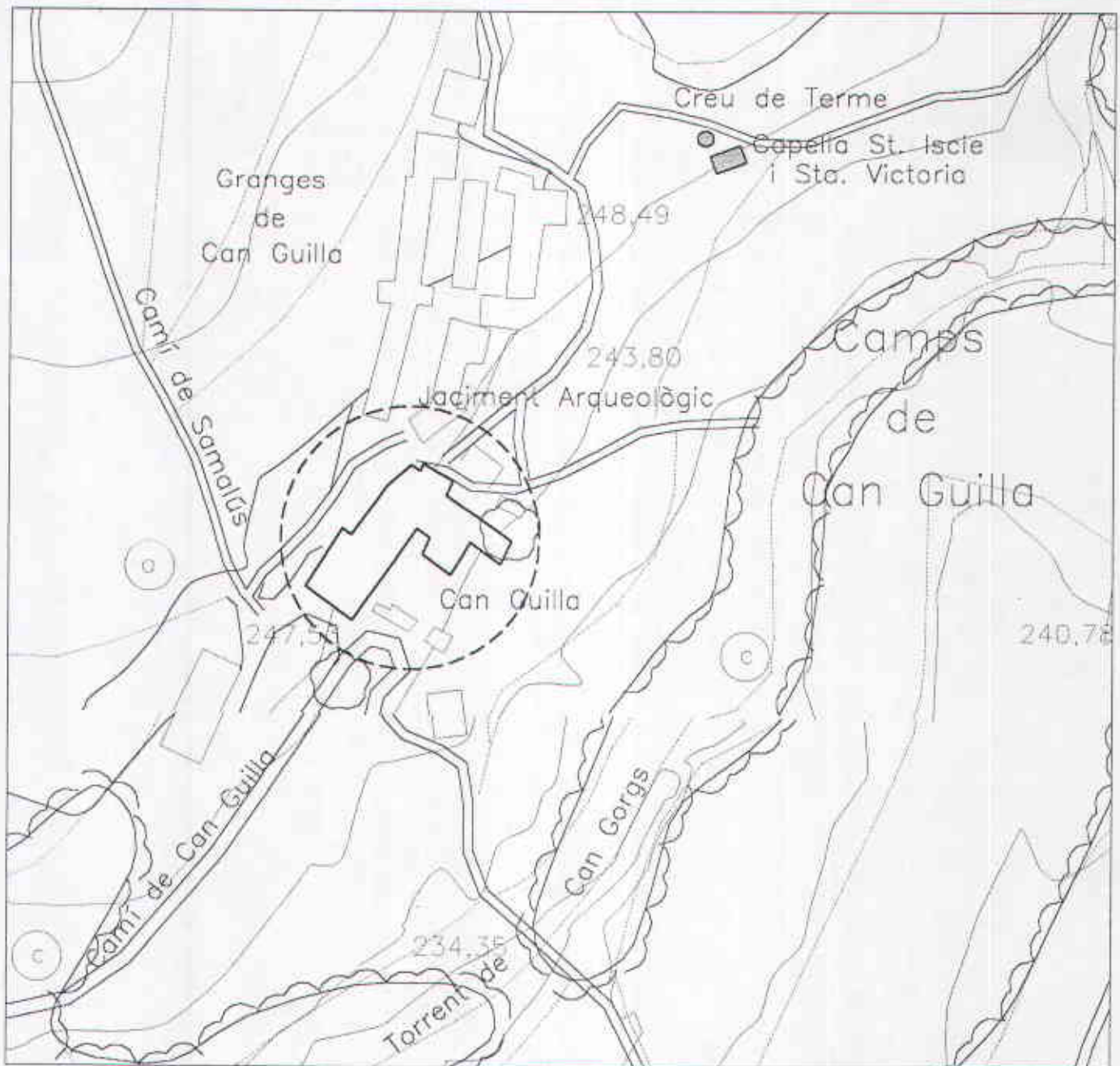
Sol agrícola tipus I, situat prop del riu Congost i voltat de zona forestal en filera.

La situació i qualificació són compatibles amb les proteccions adoptades.

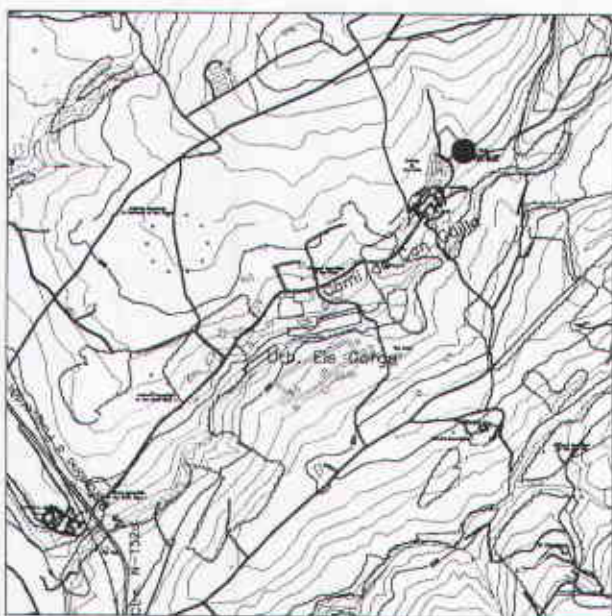

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/20000

DENOMINACIÓ: CAPELLA ST. ISCLE I STA. VICTÒRIA I CREU DE TERME

ADREÇA: Camí de Can Guilla
Camí de Samalús
Ctra. N-152a de Barcelona a Puigcerdà, Km.34.2 a 1.6 Km.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Capella de St. Iscle i de Sta. Victòria i Creu situada al davant de la façana.
ADREÇA:	Camí de Can Guilla. Desviació des de la CN de Barcelona a Puigcerdà, P: Km. 34.2, a 1600 m. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	Segle XI (?), reformada.
ÚS ORIGINAL:	Culte religiós.
ÚS ACTUAL:	Culte religiós.
PROTECCIÓ EXISTENT:	La creu de terme és un BCIN, d'acord amb la Disposició Addicional 1º de la Llei 9/93 de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxas: LL-12 i LL-13.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

GALLARDO, 1938.

VALLICROSA, 1990.

VALLS / MASVIDAL, 1983.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985).

"Nau de planta rectangular amb volta de canó. Porta d'entrada d'arc de mig punt, a sobre hi ha un ull de bou; ambdós descentrats. De la coberta en sobresurt un campanar d'espadanya."

(VALLICROSA, 1990)

"Mirant més enrera en les planes de la història, veurem com en el camp de la quintana que hi ha sobre el camí de can Guilla, i que termena amb l'heretat Gorgs, avui urbanitzada, hi havia una vil·la romana d'època republicana, que en el segle XVI es deia mas València. (...). Més propers a l'actual mas, al nord de la casa i la capella, entre la via del ferrocarril i l'esmentat camí de can Guilla, hi resten fonaments i blocs de paviment d'època romana."

"No podem datar documentalment la capella (...). L'esglesiola té un absis completament romànic, afegit a la nau rectangular (?) (*sic*), d'uns 4 x 8 metres, on no hi ha cap paret de la mateixa llargària ni cap angle geomètricament recte. Per si fos poca cosa, antigament no tenia volta: la teulada descansava sobre el bigam que feia de sostre, com si fos pre-romànica."

(VALLS / MASVIDAL, 1983)

"Pel que fa a la capella de can Guilla, situada a la parròquia de Llerona, poca cosa podem dir-ne ja que no coneixem cap menció històrica. L'edifici, tot ell arrebossat, tampoc dóna gaire llum quant a una possible datació; és una capella d'un sol absis, orientada a llevant. A l'interior es veu clarament que la volta ha estat afegida posteriorment, mentre que l'absis és ben romànic. La construcció té tota l'apariència d'un edifici del segle XIè.(...)"

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista de la façana d'accés a la capella. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

Vista interior de la capella. (Abril, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

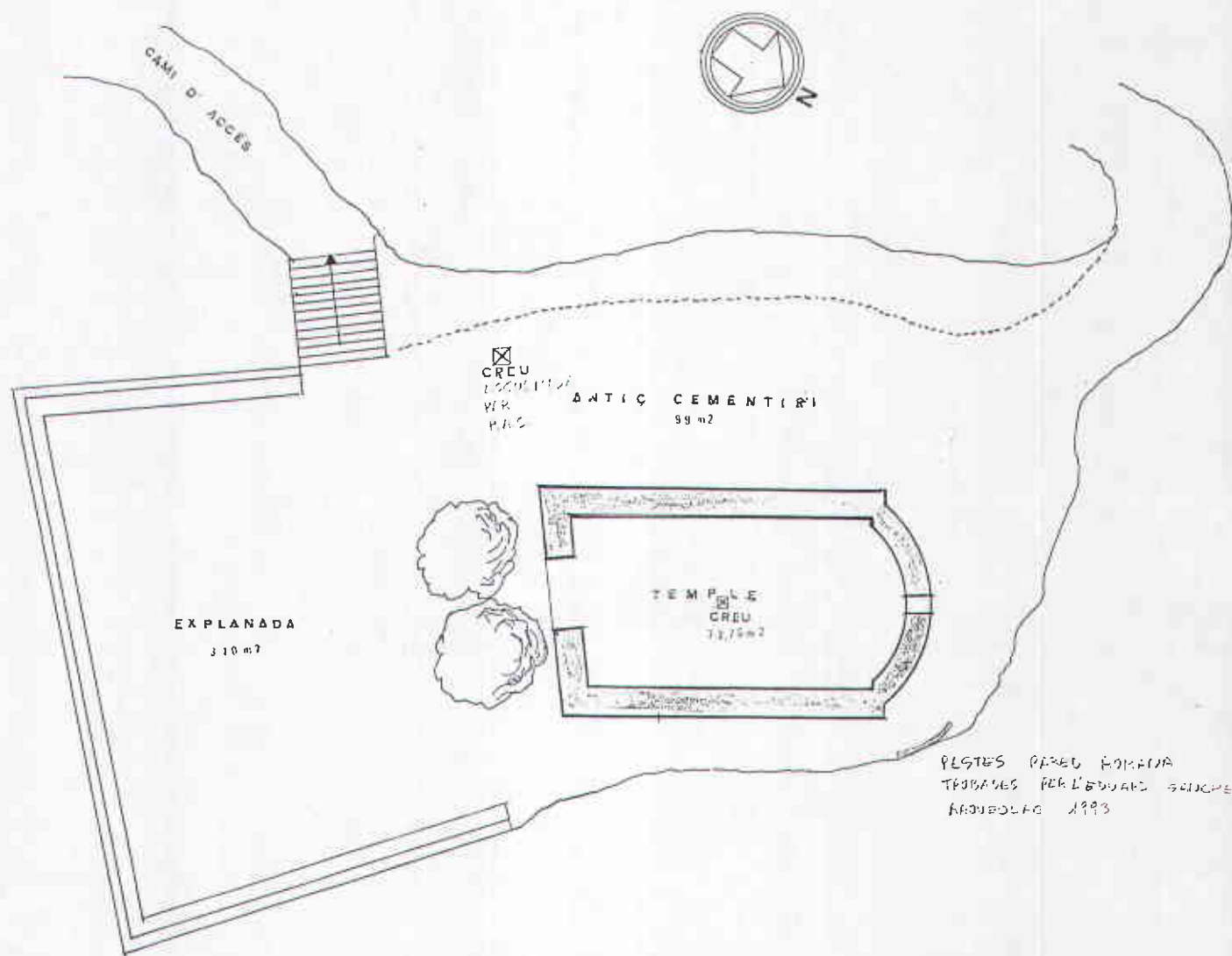

Vista general de la Creu de Terme. (Abril, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Plànol de planta i d'emplaçament.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
 DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

VALORACIÓ:

Capella d'una nau, de planta rectangular molt deformada, que remunta el seu origen al voltant del segle XI. L'interior està tancat amb una volta de mig punt que exteriorment esta protegida per una coberta a dues vessants, formada amb teula àrab. A l'eix central de la façana principal, que està orientada a llevant, té una porta d'entrada d'arc de mig punt, sobre la qual hi ha un petit ull de bou que dona llum a l'interior, i està rematada amb un campanar d'espadanya.

És situada molt a prop de can Guilla, en una zona rural i voltada de camps de conreu.

Davant la façana principal de la capella és situada una creu de pedra dalt d'un alt i prim pedestal prismàtic, així mateix de pedra. Segons dades aportades per la propietat, aquesta creu està esculpida per "P.A.S", sense precisar la seva datació. A manca d'altres dades, com podria tractar-se d'una creu de terme —o un peça de factura més o menys recent que substituís una altre de precedent—, d'acord amb la disposició addicional 1ª de la Llei 9/93, del Patrimoni Cultural Català té la consideració de BCIN.

PROTECCIÓ:

Tipus I.

D'acord amb la Disposició Addicional 1ª de la Llei 9/93 de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, la Creu de terme té la consideració de BCIN. En conseqüència qualsevol actuació en aquest element o en el seu entorn, hauran de complir els criteris d'intervenció assenyalats a l'article 35 de la Llei 9/93, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català. D'acord amb l'article 34 de la Llei, les obres hauran de ser autoritzades pel Departament de Cultura de la Generalitat.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació estricta. Acabats exteriors amb materials i tècniques rigorosament tradicionals.

Qualsevol actuació que s'hagi de fer en aquest edifici, tant si és de remodelació com restaurativa, s'haurà de fer sempre amb projecte i direcció d'un arquitecte competent.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus I. La qualificació és compatible amb la protecció que es proposa.

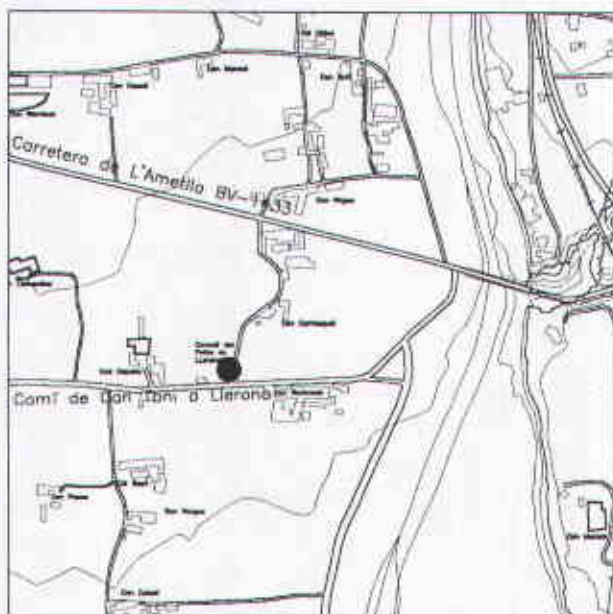

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/10000

DENOMINACIÓ: **CONSELL DEL POBLE DE LLERONA**

ADREÇA: **Camí de Can Toni a Llerona**

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Consell el Poble de Llerona Antigues Escoles de Llerona
ADREÇA:	Camí de Can Toni a Llerona. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	1932. Arquitecte: Manuel Raspall i Mayol (1877-1937)
ÚS ORIGINAL:	Escola.
ÚS ACTUAL:	Edifici públic.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-24.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

CITES:

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985).

"Edifici aïllat de planta rectangular, consta de planta baixa, coberta de teula àrab a quatre vessants amb un potent ràfec - cornisa, la porta d'accés està protegida per un porxo cobert a tres vessants. Faixa perimetral de ceràmica interrompuda per les obertures sòcol de paredat comú.

Vista general de l'edifici. (Març, 1999)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

VALORACIÓ:

L'edifici és situat en un context rural en procés de transformació, en la cruïlla de dos antics camins. Es tracta d'una construcció de planta baixa coberta a quatre vessants amb un ràfec molt acusat i emfasitzar amb cornises. A la façana principal disposa d'un porxo que protegeix la porta d'entrada. Descansa sobre un sòcol de pedra, sobre el qual es recolzen les finestres, totes elles resoltes amb la mateixa solució.

Malgrat que el llenguatge formal de l'autor ja es presenta molt distanciat dels estilemes modernistes dins dels quals va desenvolupar la seva obra més coneguda, encara es conserven reminiscències de la delicadesa decorativa d'aquella arquitectura en el tractament de les llindes de les finestres i amb la disposició d'una faixa ornamental de ceràmica que uneix superiorment tots els forats.

PROTECCIÓ:

Tipus I.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

L'edifici ha estat restaurat recentment amb una gran correcció. Malgrat això, com a criteri per actuacions futures s'estableixen els següents criteris:

Conservació de l'envolvent.

Mantenir el caràcter pla de les façanes conservant rigorosament la forma dels forats.

L'acabat de façanes es mantindrà la textura actual i color actuals, defugint altres tractaments que no siguin l'arrebossat amb calç i planxat.

Qualsevol actuació que s'hagi de fer en aquest edifici, tant si és de remodelació com restaurativa, s'haurà de fer sempre amb projecte i direcció d'un arquitecte competent.

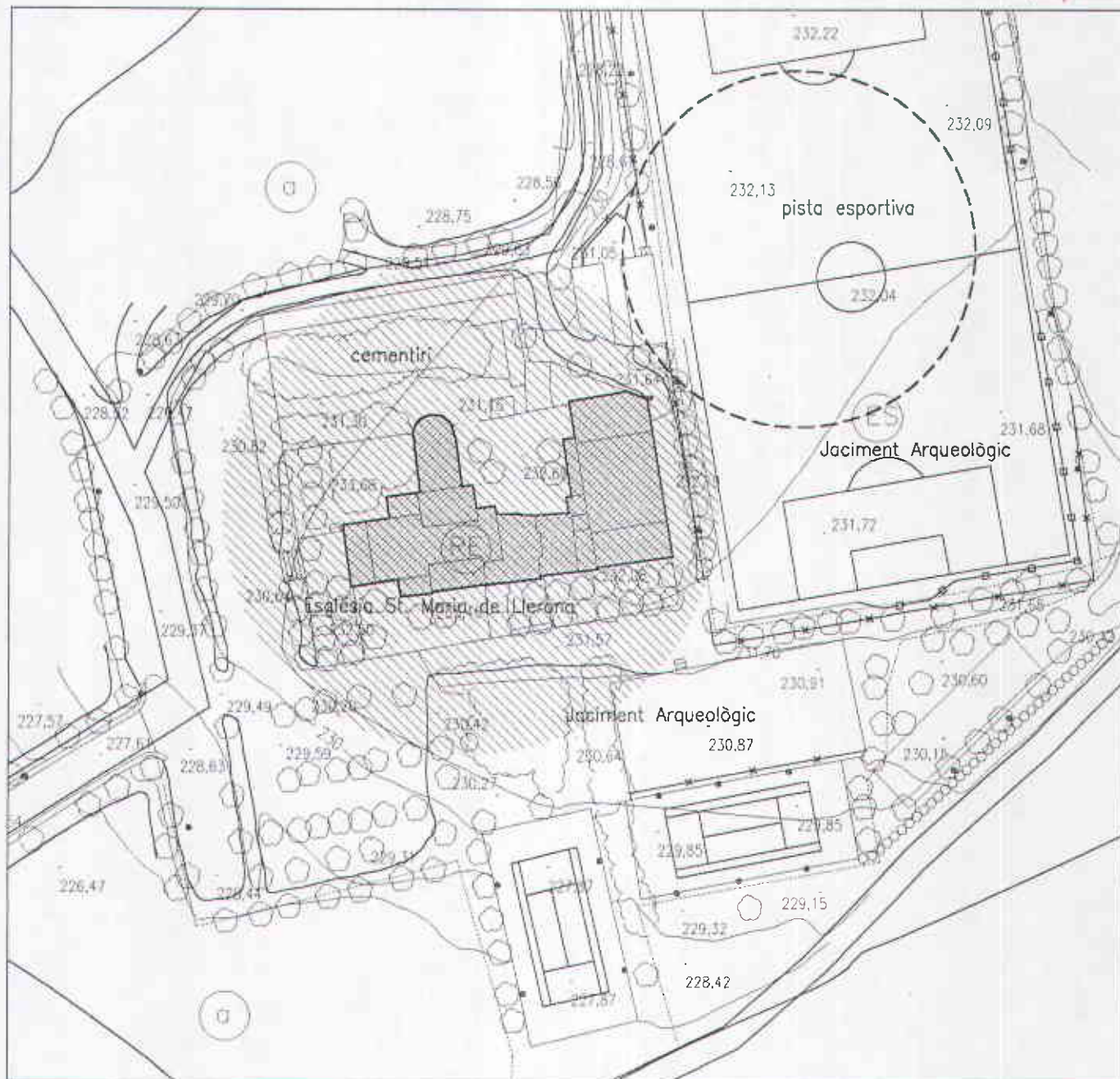
SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Sol agrícola tipus II (Pla de Llerona).

Qualificació compatible amb la protecció establerta.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/1000

1/10000

DENOMINACIÓ: **ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANTA MARIA DE LLERONA**

ADREÇA: **Carrer de l'Església
Ctra. N-152a de Barcelona a Puigcerdà, Km. 32.85, a 200 m.**

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ:	Església parroquial de Santa Maria de Llerona i jaciment arqueològic situat al seu entorn.
ADREÇA:	A 200 m. del Km. 32'85 de la Ctra. de Barcelona a Puigcerdà. Llerona.
CRONOLOGIA I AUTOR:	926: Església primitiva (GEC, 1980). Segles X al XII: Basament. Segle XII: Portal. 1226: Reedificada (GEC, 1980). Segle XV: Fortificació. Segle XVII: Ampliació (GEC, 1980). Segle XVIII: Addició de les noves capelles Finestra amb la data 1610. Al costat de migdia la llinda del balcó ostenta la inscripció "VALLS R 1799".
ÚS ORIGINAL:	Culte religiós.
ÚS ACTUAL:	Culte religiós.
PROTECCIÓ EXISTENT:	BCIN. MH. (Decret 11/06/79. BOE 13/07/79).

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric Arquitectònic de Les Franqueses del Vallès. Fitxa: LL-5.
- Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- Inventari del Servei d'Arqueologia de la D. G. del Patrimoni Cultural. Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA:

BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.

CASTELLS.

CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.

GALLARDO, 1938.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

GEC, 1980, vol. 9.

MARTÍ, 1981.

VALLICROSA, 1990.

VALLS / MASVIDAL, 1983.

CITES:

(BARBANY / CANTARELL / DANTÍ / GARCIA / RIBAS / TERRADES, 1996.)

"Les parròquies documentades durant el segle XI arreu de la comarca, entre altres, són: (...) Santa Maria de Llerona (1033) (...)".

(CUSPINERA / OLIVERAS / VALLS, 1985.)

"És una construcció medieval fortificada amb dues torres del segle XV, rectangulars, l'espadaña té quatre buits. Hi ha la teulada de defensa que s'aixeca dos metres i mig per sobre de la del temple per poder defensar millor el recinte. El temple és de planta llatina amb una sola nau i volta apuntada".

Al cim d'una petita elevació, en zona rural, prop del conjunt de cases que constitueix el nucli urbà de Llerona, constitueix una important fita arquitectònica i visual."

(GC/DC)

"Destaquen (al terme municipal de Les Franqueses) l'església de Santa Maria de Llerona, un edifici romànic molt modificat i fortificat en els segles XIII i XV, construït sobre una antiga vil·la romana, de la qual es conserven restes i una làpida a l'interior de l'església".

(GEC, 1980). Volum 9, pàgines 232-233.

L'església primitiva data de l'any 926, però l'edifici actual és del 1226, fortificat el segle XV i ampliat el segle XVII.

(VALLICROSA, 1990.)

"Les restes arqueològiques de l'eixida de la rectoria posen al descobert una petita part del que fou una gran vil·la agrícola romana. (...) És significatiu que els fonaments de la casa romana estiguin alineats amb la paret de fons de l'absis de l'església actual".

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

"La planta és de creu llatina. La capçalera i els braços són tres absis quadrats. (...) La nau principal té més amplària que l'absis de l'altar major. Les teulades eren a tres nivells: nau central, presbiteri i els laterals".

(VALLS / MASVIDAL, 1983.)

"L'església actual és de començaments del segle XIIIè: en una concòrdia de l'any 1226 es fa referència a l'església nova, menció que ens fa creure que la seva construcció era recent. Té la planta de creu llatina, amb la testera plana, típica de les construccions d'aquests moments de transició cap el gòtic. La portalada, una de les més belles del Vallès, és també tardana (coetània de l'església? Lleugerament anterior? [sic]): té una arquivolta toral, decorada amb cintes entrelaçades sostinguda per deu columnes llises, amb els seus capitells historiat: al de la dreta s'hi representa l'Assumpció de la Mare de Déu".

"El temple es fortificà al segle XVè: el 1485 s'hi fere forts els remences en una de les seves darreres conteses. A l'interior s'hi guarda part d'un sepulcre romà. I en una de les seves parets, hi ha aprofitada com a carreu, una làpida romana".

L'església actual és de començaments del segle XIIIè. Té la planta de creu llatina, amb la testera plana, típica de les construccions d'aquests moments de transició cap el gòtic. La portalada, una de les més belles del Vallès, és també tardana (coetània de l'església? Lleugerament anterior? [sic]): té una arquivolta toral, decorada amb cintes entrelaçades sostinguda per deu columnes llises, amb els seus capitells historiat: al de la dreta s'hi representa l'Assumpció de la Mare de Déu.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

Vista general del conjunt de l'església. (Març, 1999)

Vista parcial d'una de les torres de l'església. (Març, 1999)

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

Vista frontal de la façana principal d'accés a l'església. (Abril, 1999)

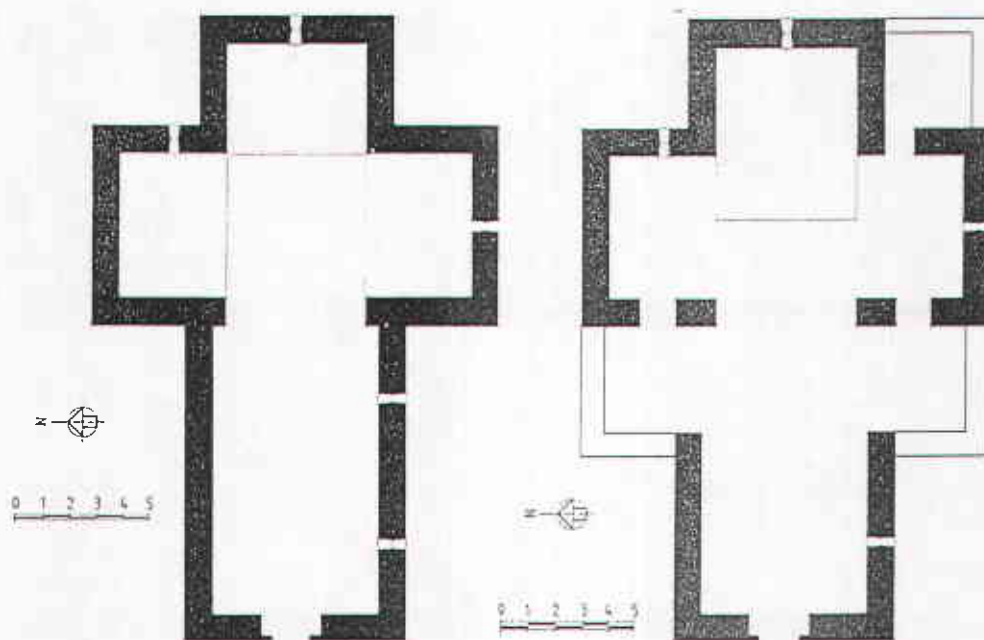
Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

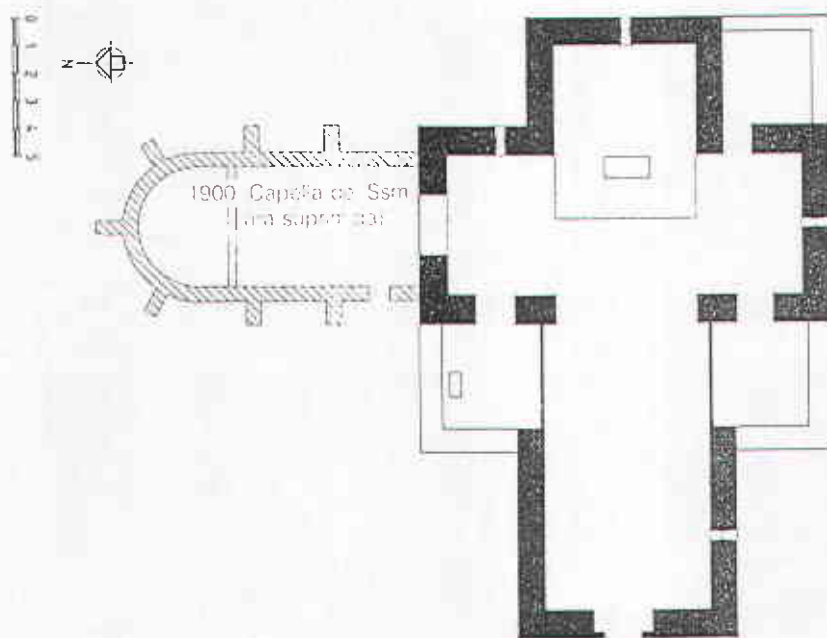
TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

ÈPOCA PRIMITIVA

DESPRES DEL S. XVII

ÈPOCA MODERNA

Evolució de la planta de l'església.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

VALORACIÓ:

És una construcció medieval fortificada amb dues torres del segle XV, rectangulars, amb teulada i espitlleres, que juntament amb la torre de defensa –que s'aixeca més de dos metres per sobre l'alçada del conjunt- articulen un conjunt volumètricament molt complex, al qual col·labora la posició topogràfica del conjunt, que està situat al cim d'una elevació del terreny.

Malgrat que la parròquia de Llerona està documentada des de l'any 926, l'església actual és de començaments del segle XIIIè. Té la planta de creu llatina, amb la capçalera i els braços del transepte formats per tres absis quadrats. La façana testera és plana, la portalada és romanitzant i està emmarcada amb una arquivolta toral decorada amb cintes entrelaçades –que a les impostes descansa sobre dues columnetes llises amb els capitells historiats-, i el capcer està resolt com un campanar d'espadanya que perllonga els límits verticals del pla de façana.

A la fitxa de l'Inventari Arqueològic de la Generalitat es relacionen restes d'*opus testaceum*, diferents pavimentacions superposades i restes de ceràmiques. Així mateix es destaquen les restes d'un conjunt d'estructures, que possiblement pertanyen a una vil·la romana situada sota l'actual església. Al fina, s'annexa el detall de la fitxa arqueològica.

PROTECCIÓ:

BCIN. MH. (Decret 11/06/79. BOE 13/07/79).

Tipus I. i Tipus IV.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Conservació estricta de l'envolvent.

Les ampliacions dels edificis annexes a l'església comportaran estudi global del complex edificat i es seu entorn, i en tot cas es buscarà la seva harmonia de conjunt.

Qualsevol actuació que s'hagi de fer en aquest edifici, tant si és de remodelació com restaurativa, s'haurà de fer sempre d'acord amb projecte i direcció d'un arquitecte competent.

Per tractar-se d'un Bé Cultural d'Interès Nacional, les actuacions en aquesta obra i el seu entorn hauran de complir els criteris d'intervenció assenyalats a l'article 35 de la Llei 9/93, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català. D'acord amb l'article 34 de la Llei, les obres hauran de ser autoritzades pel Departament de Cultura de la Generalitat, el qual així mateix autoritzarà els usos, d'acord amb l'article 36.

Quant al jaciment arqueològic en particular, s'estarà a allò que s'estableix a la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, i al Decret 231/1991, de 2 d'octubre, sobre les intervencions a les zones inventariades com a jaciments arqueològics.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Equipament religiós. Situat al costat d'una zona d'equipament cívic i esportiu, en un context de sòl agrícola tipus I.

La situació urbanística no comporta contradicció amb la protecció que es proposa.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: SANTA MARIA DE LLERONA; ESGLÉSIA PARROQUIAL
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG418113
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 229
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Lloc d'habitació amb estructures conservades vil·la
 CRONOLOGIA.....: -27 /284
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Regular
 CONTEXT.....: Zona urbana

Serra miocènica amb dipòsits argilencs.
 Zona urbanitzada a la banda oest, amb conreus al nord-est i sud. Nucli urbà de Llerona. Subsòl església de Sta. Maria.

DESCRIPCIÓ.....: Al pati de la rectoria hi ha restes de paviment de treball d'"opus testaceum" que defineixen la base d'un "torcularium". S'observen diferents pavimentacions superposades les unes a les altres. D'altra banda, aquestes estructures van acompanyades de ceràmiques "terra sigillata" sudgal·lica, hispànica, i molta producció nord-africana de Clara A i comunes. També hi ha restes d'àmfora tarraconensis. Sembla que es tracta del conjunt d'estructures de l'antiga vil·la de Laurona, situada sota l'actual església. Les estructures descobertes a l'eixida de la rectoria de l'església de Sta. Maria, actualment encara són visibles. Es tracta d'una gran estança de planta rectangular de 4,20 x 8,75 cm construïda amb murs de 40 cm de gruix. Gaudeix d'un paviment d'"opus testaceum" de 32 cm format per una preparació de còdols (15 cm), el paviment (13 cm) i dues reparacions (4 cm). Presenta empremtes de les estructures de treball (base de premsa o "torcularium", amb un diàmetre d'1,80 cm i una estructura rectangular annexa de 65 x 1,15 cm construïda al damunt d'una sitja excavada a l'argila natural). S'observen altres parets possiblement de cronologia diversa, algunes de les quals J. Vallicrosa relaciona amb l'antiga rectoria. El Mossèn ha descobert altres elements relacionats amb el jaciment: 1) Una làpida romana utilitzada com a pedra cantonera de l'arcada de la nau. 2) El possible restes d'un monument funerari que actualment fa de base de la rectoria.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

3) Una columna que havia servit de suport al Sant Crist Gran i que M. Mayer identifica amb un possible mil·liari. Les restes de material superficial consisteixen principalment a tesselles de mosaic, de pasta blanca, al camp del campaner.

RÈGIM JURÍDIC.....: 2. Eclesiàstica

NOTES.....: Material recollit per Mossèn Joan Vallicrosa.

BIBLIOGRAFIA.....: - ESTRADA, J. *Síntesis arqueológica de Granollers y sus alrededores*. Granollers, 1955.
 - ESTRADA, J.; VILLARONGA, L. *La Lauro monetal y el hallazgo de Cànoves (Barcelona)*. Barcelona: I.P.A., 1967. (Monografias XXVIII). Separata de la revista "Ampurias".
 - ARRIZABALAGA, T.; PARDO, J.; SADURNI, J. *Els orígens de Granollers i del Vallès Oriental*. Barcelona, 1984.
 - VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).
 - MAYER, M.; RODÀ, I. *La romanització al Vallès segons l'epigrafia*. Sabadell: Museu d'Història de Sabadell, 1984.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /Les estructures visibles van ser descobertes per Mn. Joan Vallicrosa vers els anys 70, en unes obres a l'eixida de la rectoria.
 Notícies històriques / / /No hi ha notícies d'obres posteriors tot i que està prevista la col·locació d'un dipòsit subterrani de combustible.
 Notícies històriques / / /Documentat per J. Estrada i J. Pardo.

AUTOR DE LA FITXA....: Jordi Pardo

DATA DE LA FITXA....: 198401

AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila

DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

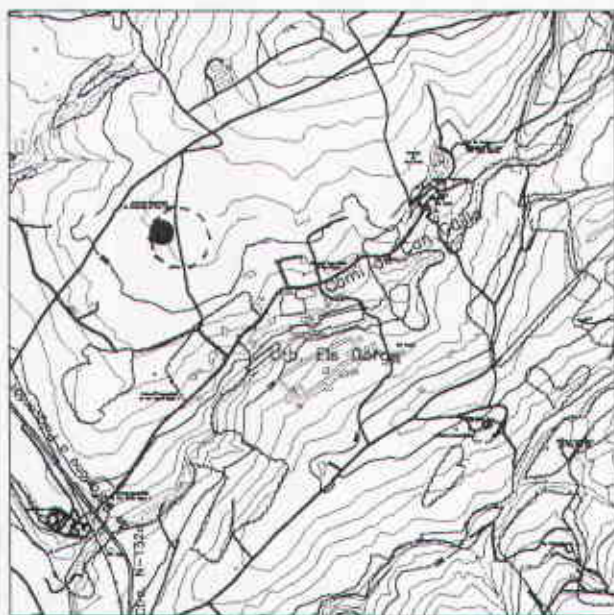
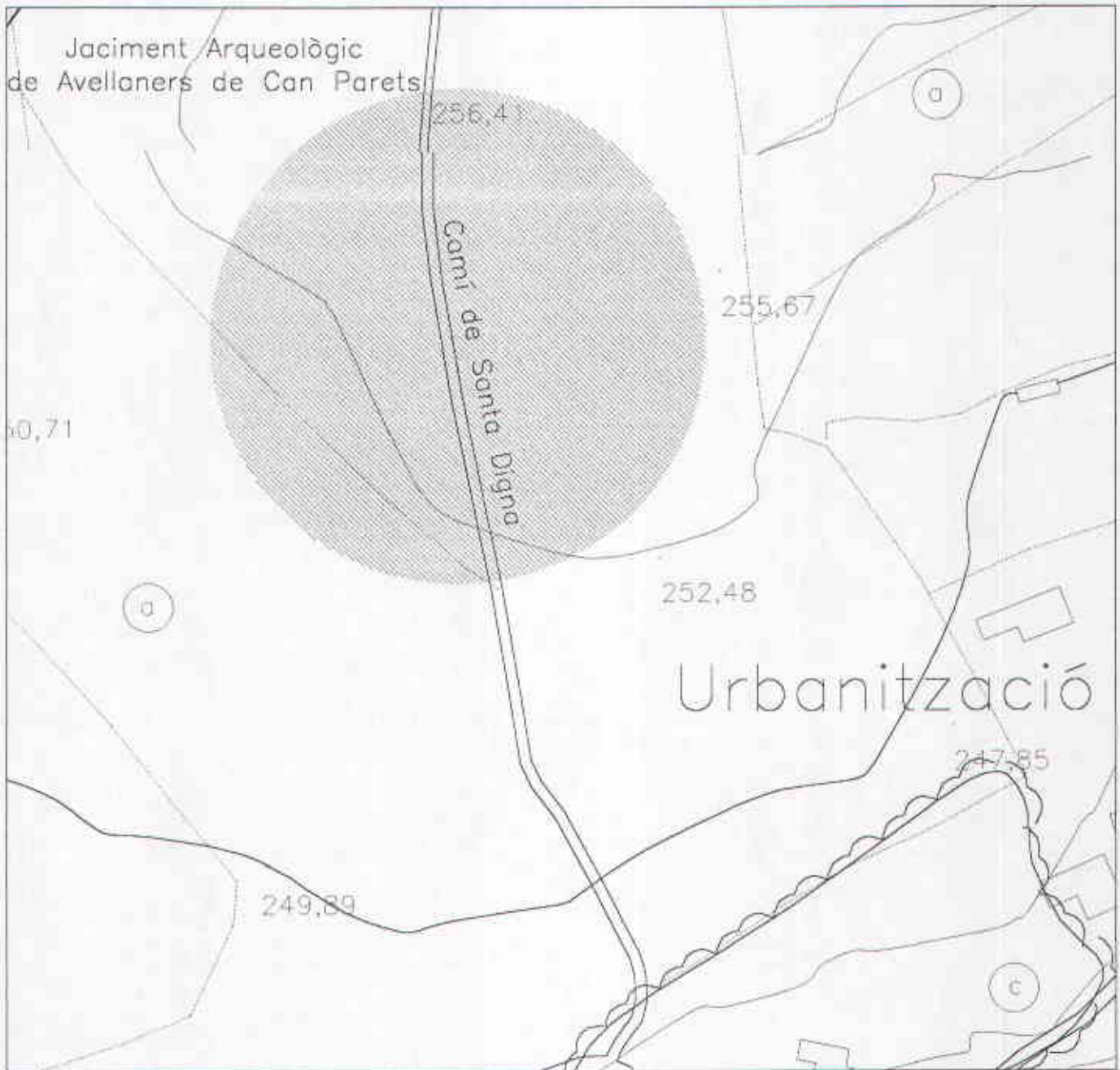
Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
 DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

DENOMINACIÓ: JACIMENT ARQUEOLÒGIC
AVELLANERS DE CAN PARETS

ADREÇA I DADES: Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni
Arqueològic de Catalunya (D.G.
del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya)

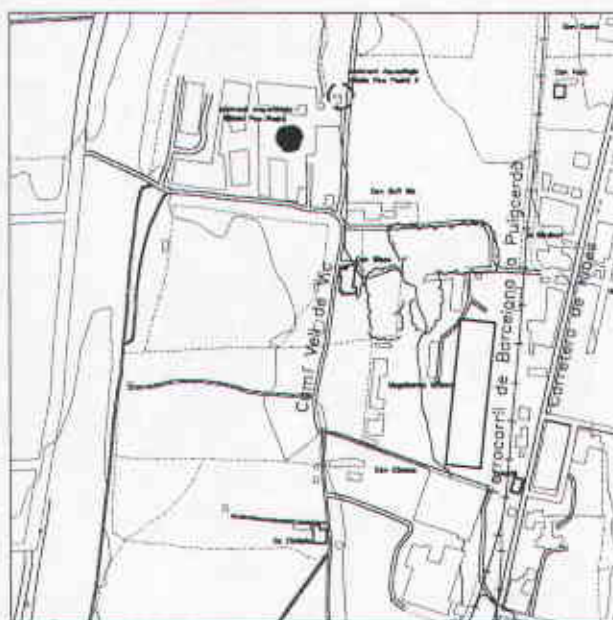

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

1/10000

DENOMINACIÓ:

JACIMENT ARQUEOLÒGIC
BÒBILA PAU PEDRÓ

ADREÇA I DADES:

Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni
Arqueològic de Catalunya (D.G.
del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya).

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: BÒBILA PAU PEDRÓ; CAL FORCAIRE I
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG411096
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 170
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /C.M.E. Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Varis sitja isolada
 CRONOLOGIA.....: -1800 /-650
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Destruït
 CONTEXT.....: Zona urbana

Al subsòl dels terrenys de la Bòbila Pau Pedró, a l'oest del nucli de Corró d'Avall.

DESCRIPCIÓ.....: L'accés al jaciment s'efectua des del camí ral de Granollers a La Garriga, paral·lel al riu Congost. S'ubica a l'oest de Corró d'Avall, al marge esquerre del camí, en els terrenys ocupats per la Bòbila de Pau Pedró o Cal Forcaire, situada a l'oest de Can Bufí Xic. Es tractava d'una sitja reomplerta amb abundants fragments de ceràmica grollera, sense decoració, restes paleocarpològiques i faunístiques entre les que destacava un ullal de senglar i una punta de fletxa. Actualment és una zona edificada i no es constaten materials en superfície. Això no obstant, segons J. Estrada, existien dues sitges més i és possible que encara es conservin evidències arqueològiques al subsòl.

RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular

BIBLIOGRAFIA.....: - MARCET, R.; PETIT, M.A. "Assentaments d'habitació a l'aire lliure de la comarca del Vallès". *Estudios de la Antigüedad*, núm. 2, 1985

- PETIT, M.A. "Les primeres etapes de l'Edat del Bronze al Vallès". *Limes*, núm. 0, 1990.

- VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / Els propietaris del terreny, en advertir la presència de restes arqueològiques, advertiren al Sr. Emili Ramon.

Notícies històriques / / Generalitat de Catalunya el Departament de Política Territorial i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

735

Sr. Emili Ramon efectuà una excavació d'urgència per recuperar les restes, afectades per un pal elèctric.

UBICACIÓ DEL MATERIAL: / Museu de Granollers. Col·lecció de J. Estrada.

AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila

DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

DENOMINACIÓ: JACIMENT ARQUEOLÒGIC BÒBILA PAU PEDRÓ II

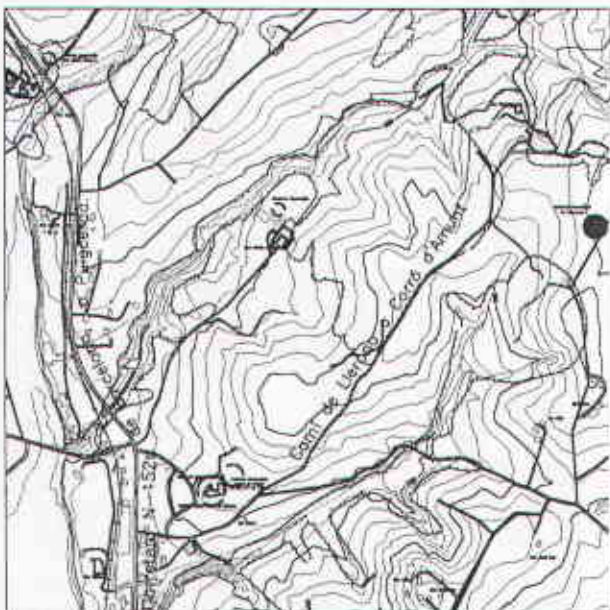
ADREÇA I DADES: Carta Arqueològica annexa de l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya (D.G. del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya).

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2 000

DENOMINACIÓ: JACIMENT ARQUEOLÒGIC
CA L'AIMERICH

ADREÇA I DADES: Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni
Arqueològic de Catalunya (D.G.
del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya).

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/20.000

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CA L'AIMERIC
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: 2 18' 42" /41 39' 13"
 COORDENADES UTM.....: 31TDG428117
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 270
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /S.G.E. Mataró.
 TIPUS.....: Lloc d'habitació amb estructures conservades vil·la
 CRONOLOGIA.....: -150 /-100
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Regular
 CONTEXT.....: Explotació agropecuària
 Turó suau amb vinyes, oliveres, blat i trepadelles. Al nord-est de Llerona, en uns camps situats al sud-est de la masia de ca l'Aimeric i al sud del bosc.
 DESCRIPCIÓ.....: Vil·la romana fundada en època republicana i documentada únicament a partir de la gran quantitat de terrissa localitzada a l'espai que ocupava. Actualment, els camps, situats dalt de la serra i amb un bosc de pi al nord, són conreats d'oliveres, vinya, avellaners, trepadelles i blat. No s'han localitzat estructures superficials, encara que hagin aparegut fragments d'"opus testaceum" i morter, a més de gran quantitat de còdols utilitzats en els paraments. Cal destacar la gran quantitat i la qualitat dels materials ceràmics, que abarquen una cronologia des d'un moment fundacional republicà fins una perduració possiblement posterior a la primera meitat del s. III dC. Durant la prospecció efectuada l'any 1992, es constatà abundant material dispers superficialment pels camps: Principalment es tracta de fragments de "tegula" i de T.S. Africana. El Sr. Emili Ramon va recollir una "tegula" amb una inscripció llatina (LUCIUS) que va dipositar al Museu de Granollers.
 RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular
 NOTES.....: Materials recollits per E. Ramon i J. Estrada (Granollers).
 BIBLIOGRAFIA.....: - ESTRADA GARRIGA, Josep. *Síntesis arqueològica de Granollers y sus alrededores*. Granollers, 1955.
 - ESTRADA GARRIGA, Josep; VILLARONGA, Leandro. *La Lauro monetaria*. Generalitat de Catalunya. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Comissió d'Urbanisme de Barcelona.

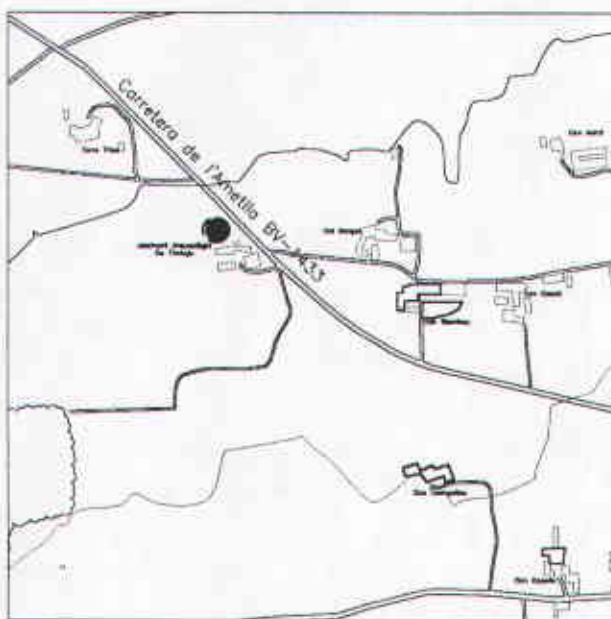
(Barcelona). Barcelona: I.P.A., 1967.
(Monografias XXVIII). Separata de la revista
"Ampurias".
- VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un
poble amb arreis.* Publicacions de l'Abadia
de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).

AUTOR DE LA FITXA....: Jordi Pardo
DATA DE LA FITXA....: 198312
AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila
DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

DENOMINACIÓ: JACIMENT ARQUEOLÒGIC
CA L'ANTOJA

ADREÇA I DADES: Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni

Arqueològic de Catalunya (D.G.
del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya).
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/10000

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CA L'ANTOJA
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG406117
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 198
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Varis desconegut
 CRONOLOGIA.....: -200 /-50
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Dolent
 CONTEXT.....: Explotació agropecuària
 Pla de Llerona. Riba dreta del Congost.
 Primera terrassa. Camps de conreu. Entorn immediat de la masia de ca l'Antoja, al nord-est del nucli urbà de Llerona.
 DESCRIPCIÓ.....: Pels voltants de ca l'Antoja, en llaurar els camps, han aparegut fragments de terrissa ibèrica a torn i de "tegulae" romanes. No hi ha cap estructura a la vista. L'accés al jaciment s'efectua des de la carretera N-152 de Barcelona a Puigcerdà. Passat el nucli urbà de Llerona, cal prendre, a l'esquerra, la carretera BV-1433 de Llerona a l'Ametlla del Vallès. La masia de ca l'Antoja es troba al marge esquerre de la carretera, després d'haver deixat a la dreta la casa de can Sorges.
 RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular
 BIBLIOGRAFIA.....: - ESTRADA, José; VILLARONGA, Leandro. *La Lauro monetal y el hallazgo de Cànoves (Barcelona)*. Barcelona: I.P.A., 1967. (Monografías XXVIII). Separata de la revista "Ampurias".
 - ESTRADA GARRIGA, José. *Vías y poblamiento romanos en el territorio del Área Metropolitana de Barcelona*. Barcelona: Comisión de Urbanismo 65, 1969, p. 41.
 NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /Documentat per J. Estrada.
 AUTOR DE LA FITXA....: Albert Bacaria
 DATA DE LA FITXA....: 198312
 AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila
 DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
 DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CAMP DE FUTBOL DE SANTA MARIA DE LLERONA
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG419113
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 229
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /C.M.E. Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Lloc d'enterrament Inhumació col·lectiu
 CRONOLOGIA.....: -218 /476
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Dolent
 CONTEXT.....: Zona urbana

Subsòl del camp de futbol situat a l'est de l'església de Santa Maria de Llerona.

DESCRIPCIÓ.....: El jaciment va ser descobert en rebaixar un marge per ampliar el camp de futbol parroquial, on actualment hi ha la graderia. Segons informà Mossèn Joan Vallicrosa, ell mateix va advertir com el tractor que feia el desmunt topava amb una teula plana. Juntament amb Emili Ramon i Josep Estrada, van exhumar dues tombes de teula a doble vessant que atribuiren a l'època paleocristiana per la manca d'aixovar. Destaquen que una de les tombes pertanyia a una criatura de 14 o 15 anys. Actualment es conserven a la rectoria algunes teules que formaven la coberta. Els esquelets s'han perdut. Als camps de conreu situats al nord del camp de futbol, es constaten de forma superficial alguns fragments de "tegula". Les tombes podrien estar relacionades amb la vil·la que es conserva al subsòl de la parròquia.

RÈGIM JURÍDIC.....: 2. Eclesiàstica

BIBLIOGRAFIA.....: - VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels.* Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /Jaciment descobert per Mossèn Joan Vallicrosa en un control dels rebaixos fets per ampliar el camp de futbol a inicis dels 70.

Notícies històriques / / /Emili Ramon i Josep Estrada supervisaren la troballa del jaciment.

UBICACIÓ DEL MATERIAL: /Dipòsit/ Rectoria de Santa Maria de Llerona.

AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas; Ll.Vila

DATA DE LA REVISIÓ....: 199207

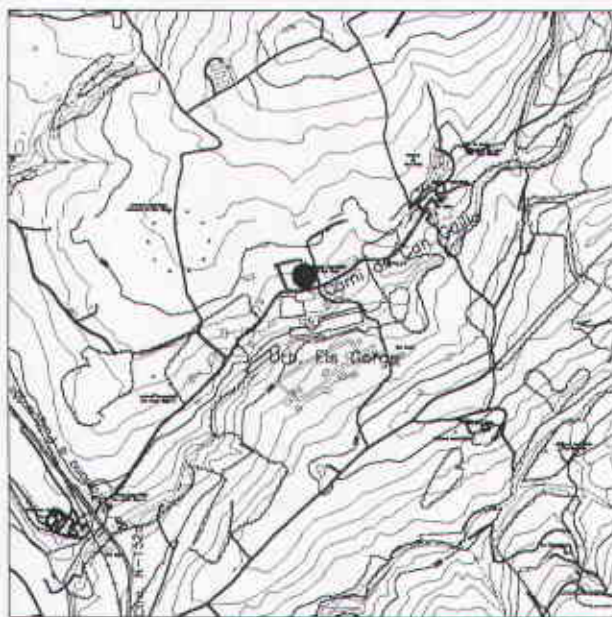

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

DENOMINACIÓ: **JACIMENT ARQUEOLÒGIC
CAN GORGS**

ADREÇA I DADES: **Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni
Arqueològic de Catalunya (D.G.
del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya).**

 **Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona**

1/20000

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CAN GORGS
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: 2 18' 14" /41 39' 56"
 COORDENADES UTM.....: 31TDG420130
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 244
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /S.G.E. Mataró.
 TIPUS.....: Lloc d'enterrament Inhumació aïllat
 Varis desconegut
 CRONOLOGIA.....: -218 /476
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Dolent
 CONTEXT.....: Zona urbana
 Rodalies de can Gorgs. Antics camps d'avellaners a uns 200 metres a l'oest de la casa. Dipòsits d'argiles quaternàries. Actualment és una zona urbanitzada.

DESCRIPCIÓ.....: A les rodalies de Can Gorgs s'han localitzat restes disperses de "tegulae" i "dolia". Malgrat que no hi ha cap resta arquitectònica, és molt probable la ubicació d'un establiment romà en aquest indret, potser sota la casa. En els anys 60 va aparèixer un sepulcre de plom que tenia unes mides per a un infant (segons els testimonis de la troballa), i que va ser descobert per gent de la casa, en un marge proper. La caixa de plom, amb tapa superior, va ésser traslladada a l'era de la casa. Els propietaris no van voler cedir la troballa i aquesta va acabar trinxada per les rodes del remolc del tractor de la casa al fer una maniobra de gir. Actualment can Gorgs és urbanitzat. La casa es troba en una zona de dipòsits argilencs, a la part superior del desnivell excavat pel torrent. L'accés al jaciment s'efectua des de la carretera N-152 de Puigcerdà a Barcelona. Passat el pont del ferrocarril, cal prendre el primer trencant a la dreta que es dirigeix a la urbanització de can Gorgs i a la masia del mateix nom. El jaciment es localitza a l'entorn immediat de la masia esmentada. Mossèn Vallicrosa (1990) menciona l'existència de ceràmica (sense mencionar d'on procedeix) i de parets a la caseta Periques. També esmenta el descobriment del sepulcre de plom "...al costat d'una paret a la cantonada del camí vell de can Gorgs a can Guilla". Publica l'única fotografia existent del sepulcre, actualment desaparegut (veure fitxa element).

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció d'Urbanisme de Barcelona

RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular

NOTES.....: Josep Estrada Garriga i Mossèn Joan Vallicrosa, rector de Llerona, intentaren recuperar el sepulcre de plom però obtingueren la negativa dels propietaris.

BIBLIOGRAFIA.....: - ESTRADA, J.; VILLARONGA, L. *La Lauro monetal y el hallazgo de Cànoves (Barcelona)*. Barcelona: I.P.A., 1967. (Monografías XXVIII). Separata de la revista "Ampurias".
- VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /Localitzat pels pagesos de Can Gorgs, abans d'urbanitzar-se la zona.
Actuacions d'afeccionats i clandestins / / /Excavat pels pagesos i per algun furtiu de la Garriga (anys 60-70).

UBICACIÓ DEL MATERIAL: / /Desaparegut.

AUTOR DE LA FITXA....: Jordi Pardo

DATA DE LA FITXA.....: 198404

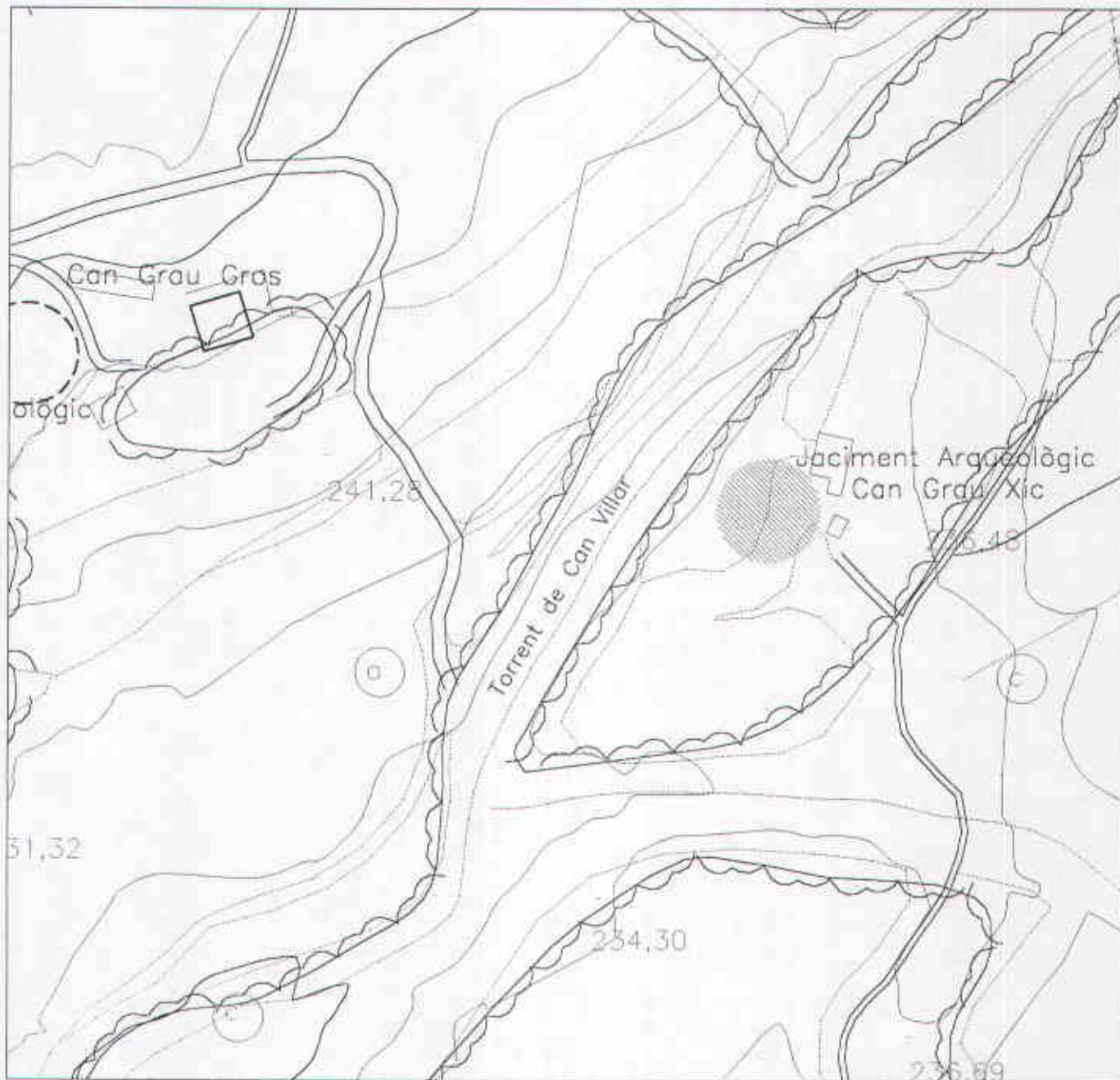
AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila

DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

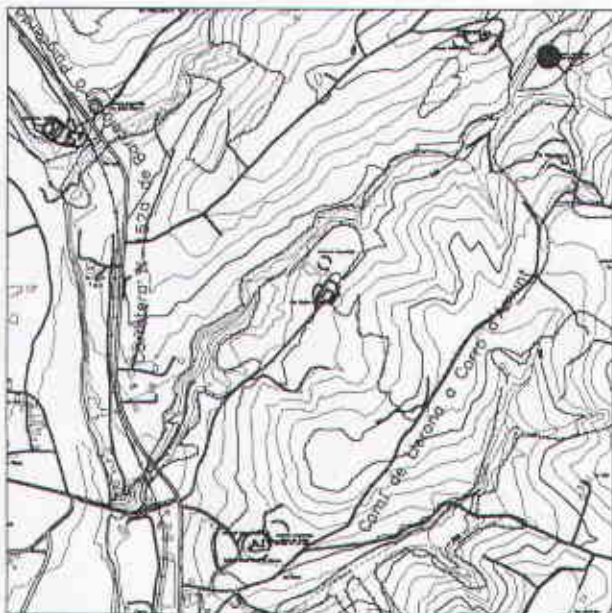

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/2000

DENOMINACIÓ: JACIMENT ARQUEOLÒGIC
CAN GRAU XIC

ADREÇA I DADES: Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni
Arqueològic de Catalunya (D.G.
del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya).

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/20000

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CAN GRAU XIC
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG425123
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 236
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) /1989 /Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Varis desconegut
 CRONOLOGIA.....: -5500 /-2200 -200 /-50
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Regular
 CONTEXT.....: Explotació agropecuària

Finca situada al sud-est de la urbanització de Can Gorgs i a l'est del torrent de Can Villar.

DESCRIPCIÓ.....: Les troballes, de caràcter dispers, pertanyents al jaciment són les següents: - Dues destrals de pedra polida (una d'elles votiva) que mossèn Joan Vallicrosa atribueix al Neolític. Van ser localitzades al torrent proper a la masia. - Una moneda ibèrica d'argent. - Un molí de barca localitzat en el parament d'un porxo de la masia. Mossèn J. Vallicrosa, de la parròquia de Llerona, esmentà també l'existència d'un possible forn romà i d'una sitja i qualificà el jaciment de possible vil·la romana. Els rebaixos que han sofert els camps que envolten la masia impedeixen apreciar l'existència de material en superfície. L'accés al jaciment s'efectua des de la carretera N-152 de Barcelona a Puigcerdà. En el nucli urbà de Llerona, cal prendre el carrer de l'església. Un cop passada l'església de Santa Maria i el camp de futbol, cal seguir pel camí de Llerona a Corró en direcció al bosc de ca l'Aimeric. En arribar al bosc, cal prendre el primer trencant a la dreta i després el primer a l'esquerra, que aconduïx directament a la masia de Can Grau Xic, a l'entorn de la qual es troba el jaciment.

PROTECCIÓ PROPOSADA...:1.4.

RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular

BIBLIOGRAFIA.....: - VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels.* Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat ; 18).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques ser recollits per Generalitat de Catalunya van Departament de Política Territorial i Enllaç amb les Illes Balears i les Illes Canàries
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

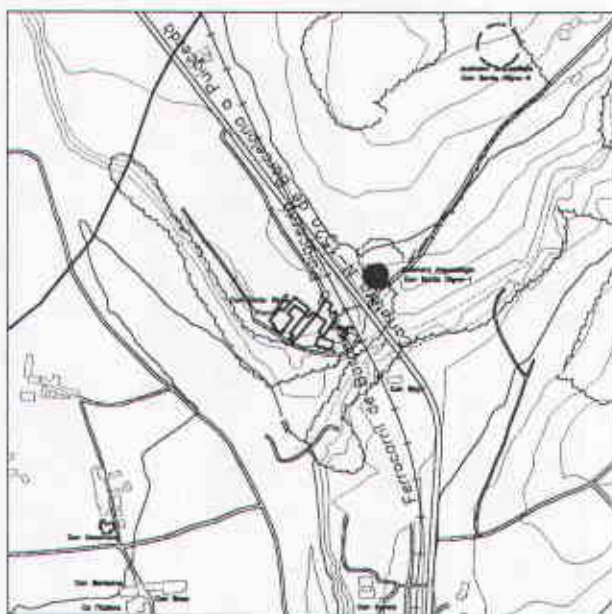

704

finca de Can Grau Xic.
UBICACIÓ DEL MATERIAL: /Dipòsit /Propietaris de la finca de Can Grau
Xic, autors de la troballa.
AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila
DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

DENOMINACIÓ: JACIMENT ARQUEOLÒGIC
CAN SANTA DIGNA I

ADREÇA I DADES: Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni
Arqueològic de Catalunya (D.G.
del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya).

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/10000

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CAN SANTA DIGNA I
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG414125
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 212
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /C.M.E. Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Lloc d'habitació amb estructures conservades vil·la
 CRONOLOGIA.....: -218 /476
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Regular
 CONTEXT.....: Zona urbana
 Situat en un camp de conreu que està afectat per un camí asfaltat que des de la carretera N-152 aconduïx a la urbanització de can Gorgs.

DESCRIPCIÓ.....: El jaciment se situa en el marge dret de la carretera que des de la N-152 aconduïx a la urbanització de can Gorgs. Segons notícies de l'Àrea d'Arqueologia del Museu de Granollers i de Mossèn Joan Vallicrosa, es tractaria d'una gran vil·la romana de la qual actualment són visibles algunes parets que van ser seccionades en acondicionar el camí esmentat. El jaciment no s'ha pogut datar de forma precisa ja que la ceràmica que s'observa en superfície no és definitiva. Mossèn Joan Vallicrosa va documentar dues caràtules localitzades en circumstàncies desconegudes al jaciment. A més de les parets, les ceràmiques i els paviments, Mossèn Joan esmenta l'existència d'un forn situat a la margenada del torrent, que no ha pogut ser localitzat.

RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Particular
 BIBLIOGRAFIA.....: - VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un poble amb arrels.* Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).
 NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /Jaciment descobert durant l'acondicionament de la carretera que aconduïx a la urbanització de can Gorgs.
 AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila
 DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

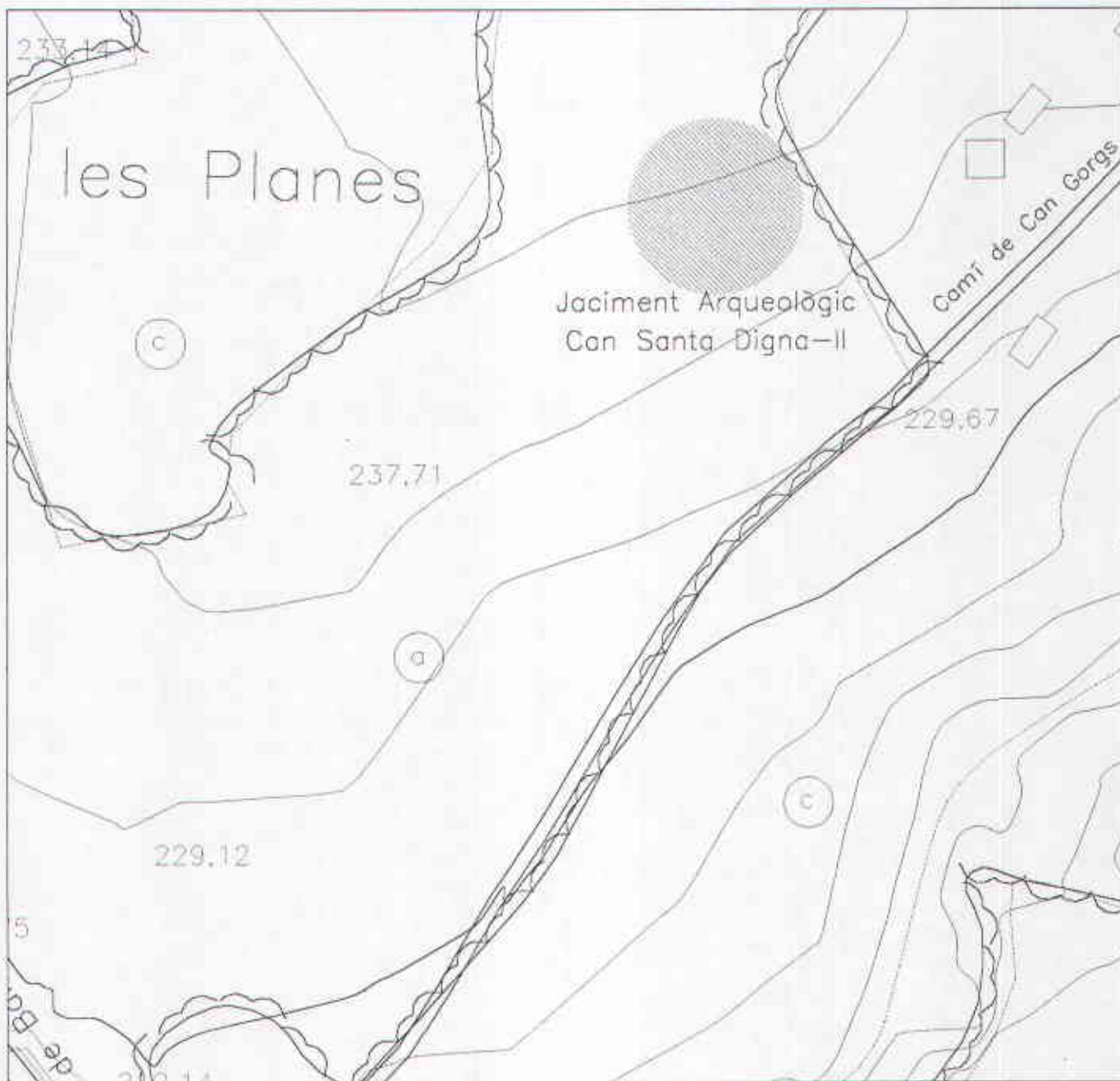
Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

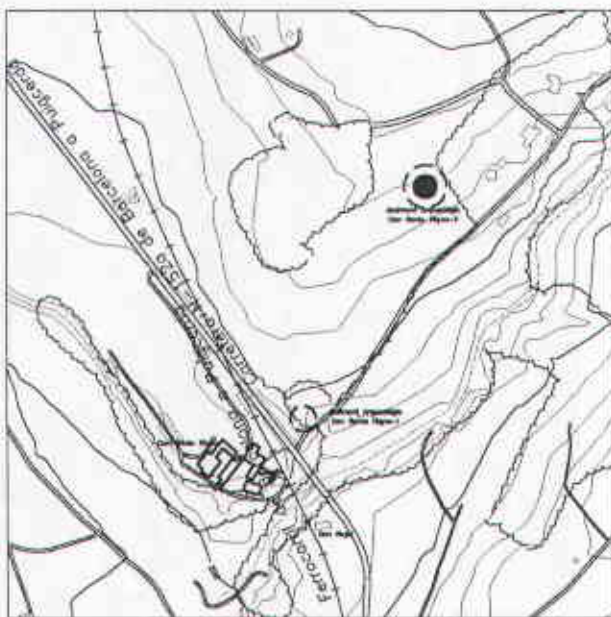
PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
 DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000

1/2000

DENOMINACIÓ: JACIMENT ARQUEOLÒGIC
CAN SANTA DIGNA II

ADREÇA I DADES: Carta Arqueològica annexa de
l'Inventari del Patrimoni
Arqueològic de Catalunya (D.G.

del Patrimoni Cultural de la
Generalitat de Catalunya).
Departament d'Urbanisme,
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

1/10000

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA

FITXA DEL JACIMENT:

NOM.....: CAN SANTA DIGNA; SANTA DIGNA II
 TERME MUNICIPAL.....: Franqueses del Vallès, Les /Llerona (Vallès Oriental)
 COORDENADES GREENWICH: - /-
 COORDENADES UTM.....: 31TDG413128
 ALTITUD/PROFUNDITAT...: 236
 ACCÉS.....: Fàcil
 CROQUIS.....: E. 1:50.000 /Full 37-15 (393) / /Servicio Geográfico del Ejército. Mataró.
 TIPUS.....: Lloc d'habitació amb estructures conservades vil·la
 CRONOLOGIA.....: -150 /476
 ESTAT DE CONSERVACIÓ.: Regular
 CONTEXT.....: Explotació agropecuària

Terrassa argilosa quaternària cobrint la carena miocènica. Camps de conreu al nord-est de la masia can Sta. Digna i al sud-oest de la urbanització can Gorgs.

DESCRIPCIÓ.....: Camp actualment conreat de blat i situat a la part superior de la serra. Aquest jaciment, interpretat com una vil·la, es troba en una zona on les troballes de ceràmiques romanes són constants. El jaciment no ha donat estructures, però sí restes de paviment arrencades per les arades. Les ceràmiques, nombroses i de qualitat, daten el període d'ocupació des de la meitat del s. II a.C. fins el s. V d.C. L'àrea de dispersió de les terrasses té un diàmetre aproximat d'uns 100 metres. La ceràmica localitzada al jaciment es tracta de T.S. Sudgàl·lica, T.S. Africana, ceràmica comuna africana i també romana, "dolia", etc. Tots aquests tipus de ceràmica i el material constructiu (principalment "tegulae"), són característics del període d'ocupació del jaciment, i la seva dispersió abraça tot el camp. L'accés al jaciment s'efectua des de la carretera de la Garriga a Granollers en direcció a aquesta darrera població. Abans d'arribar al nucli de Llerona i immediatament després del túnel del ferrocarril de Barcelona a Puigcerdà, cal prendre a l'esquerra el camí que aconduïx a la urbanització dels Gorgs i a la casa del mateix nom. El jaciment es troba en uns camps de conreu situats a l'oest del camí, a l'entrada de la urbanització.

RÈGIM JURÍDIC.....: 3.2. Privada Patrimoni

BIBLIOGRAFIA.....: - ESTRADA GARRIGA
 La Lauro moneta

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Comissió d'Urbanisme de Barcelona

(Barcelona). Barcelona: I.P.A., 1967.
(Monografias XXVIII). Separata de la revista
"Ampurias".

- FONT, Xavier; AQUILUÉ, Javier; PARDO, Jordi.
Santa Digna II. Granollers: Museu de
Granollers.

- VALLICROSA, J. *Santa Maria de Llerona. Un
poble amb arrels*. Publicacions de l'Abadia
de Montserrat, 1990. (Cavall Bernat; 18).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES.: Notícies històriques / / /E. Ramon, J.Estrada
i P. Font constataren la presència de 3 o 4
possibles tombes que havien estat destruïdes
pels conreus.

AUTOR DE LA FITXA....: Jordi Pardo

DATA DE LA FITXA.....: 198312

AUTOR DE LA REVISIÓ...: S.Gili, M.Tenas, Ll.Vila

DATA DE LA REVISIÓ...: 199207

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Barcelona

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS.

TEXT REFÓS

MARÇ, 2000